

ΔΑΝΙΗΛ ΠΙΚΡΑΜΜΕΝΟΥ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΥ ΕΛΛΗΝΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Δανιήλ Πικραμμένος
1933

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΝ

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΔΙΑ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
— ΟΔΟΣ ΤΑΚΗ 13 — ΑΘΗΝΑΙ —

1933

ΔΑΝΙΗΛ ΠΙΚΡΑΜΜΕΝΟΥ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΥ ΕΛΛΗΝΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΠΡΟΛΕΓΜΕΝΑ
ΑΣΚΗΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΝ

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΔΙΑ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

18616

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΟΔΟΣ ΤΑΚΗ 13 - ΑΘΗΝΑΙ

1933

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΛΥΚΕΙΟ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΝ

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρεи τὴν ὑπογραφήν μου.

90

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΕΡΑΣΜΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. ΔΕ ΚΑΡΑΚΟΥ
1900

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Εἶνε πασίγνωστον, ὅτι μόνον διὰ συνεχοῦς ἐφαρμογῆς καὶ ἐπαναλήψεως δυνάμεθα νὰ καθιστῶμεν κτῆμά μας κάθε γνῶσιν.

Ἡ ἐφαρμογὴ δὲν πρέπει νὰ εἶνε τόσο ἀραιά, ὥστε νὰ λησμονῆ κανεὶς τὸ πρῶτον, ἕως ὅτου συναντήσῃ τὸ δεύτερον ὅμοιον.

Τοῦτο ἔχοντες ὑπ' ὄψει προέβημεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς παρούσης συλλογῆς ἀσκήσεων μετὰ τὴν πεποίθησιν, ὅτι διὰ τοιούτων μόνον θὰ ἠδύναντο νὰ ἀσκηθῶσι συντόμως οἱ μαθηταὶ εἰς τὸ τυπικὸν τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξοδεύεται συνήθως χρόνος πολλὸς μετὰ ἀποτέλεσμα οὐχὶ πάντοτε ἱκανοποιητικόν.

Εἰς τὰς ἀσκήσεις προχωροῦμεν ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν Γραμματικὴν, ἣ ὁποία διδάσκεται εἰς τὰς πρώτας τάξεις τῶν ἐξαταξίων Γυμνασίων.

Καλὸν δὲ θὰ ἦτο εἰς κάθε γύμνασμα νὰ γίνεται παραλληλισμὸς τῶν ἀρχαίων τύπων πρὸς τοὺς ἀντιστοίχους τῆς Νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης, διότι ἄνευ τοιαύτης ἐργασίας δὲν ἐπιτυγχάνεται πλήρως ὁ σκοπὸς τοῦ παρόντος βιβλιαρίου.

τῆ 15 Ἰανουαρίου 1933

ΑΣΚΗΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΝ
ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΦΘΟΓΓΟΛΟΓΙΚΟΝ

Γύμνασιον 1.

Νά τονισθῶσι καὶ πνευματισθῶσι τὰ ἑξῆς·

Ο κηπος, η νησος, αυτου, του αγαθου, της συκης της γης, των κοχλιων, των μαθητων, τοὺς μαθητας, ο ανθρωπος, η αμαξα, το προβατον, κλαιω, καιω, μητηρ, σεληνη, νεος, κοπος, η τιμη, ο κριτης, η ροδη, ο Ερμης, ο Απελλης, παντου, πως, που (ἀόριστα που, πως, καὶ τὸ δεικτικὸν ἴδου).

Ἐρωτήσεις.

Πότε θέτομεν ὄξειαν ; πότε περισπωμένην ; ποῖον πνεῦμα παίρουν τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἄρθρα ; ποῖαι πτώσεις τοῦ ἄρθρου δὲν παίρνουν τόνον ;

Γύμνασιον 2.

Λέξεις ἄτονοι.

Ο Ἰωάννης, η Μαρία, οἱ γεωργοί, αἱ μαθήτριά, εἰς τὴν ἀλήν, ἐν τῷ ἀγρῷ, ἐξ Ἀθηνῶν, ἐκ Πειραιῶς, ὡς θέλετε, οὐκ ἔχω, εἰ θέλεις, θέλεις ἤ οὐ ; πῶς γὰρ οὐ ;

Ἐπεξεργασία.

Εἰς τὰς λέξεις, ποῦ δὲν ἔχουν οὔτε τόνον οὔτε πνεῦμα, νὰ τεθῇ ὄ,τι χρειάζεται.

Ἐρωτήσεις.

Ποῖαι λέξεις εἶναι ἄτονοι ; ποῖαι ἄτονοι ἤμπορεῖ νὰ ἔχουν κάποτε τόνον καὶ τότε ;

Γ' ὄμνησμα 3.

* Ἐγκλισις τόνου.

Νά τονισθῶσιν αἱ κάτωθι λέξεις καὶ νά πνευματισθῶσιν·

Σφαιρα τις, στρατιῶται τινες, εἰ τις θελεῖ, θεος τις, θεοὶ τινες, θεωρῶ σε, καλῶ τινά, νεὸς τις, θελεῖ τι, φίλοι τινες, ὀλιγοὶ εἰσιν, οὔτε, μητε, ὡστε, ὡσπερ, ὅστις, οὐτινος, ἤτις, ἡστινος, ὅ,τι, οὐτινος, ὁ κηπος μου, τα δῶρα σου, ἔδωκε μοι, εἶπον σοι, αὐτος φῆσιν, ἡμεῖς ἐσμεν.

*** Ἐρωτήσεις.**

Ποῖα λέξεις εἶναι ἐγκλιτικαὶ ; πότε ὁ τόνος τῆς ἐγκλιτικῆς μεταβιάζεται εἰς τὴν λήγουσαν τῆς προηγουμένης ὡς ὄξεια ; πότε ἀποβάλλεται ; καὶ πότε μένει ;

Γ' ὄμνησμα 4.**Συναίρεσις.**

Νά γίνῃ ἡ δέουσα συναίρεσις εἰς τὰς ἑξῆς λέξεις·

* Ὁ Ἑρμέας, ἡ Ἀθηναία, ὁ νόος, τιμάμεν, τιμάετε, τιμάουσι, ποίεω, ποιεῖς, ποιεῖ, ποιέομεν, ποιέετε, ποιέουσι, δηλόω, δηλόεις, δηλόει, δηλόομεν, δηλόετε, δηλόουσιν, ὁ δηλόων, τὸ δηλόον, ὁ τιμάων, ἡ τιμάουσα, τὸ τιμάον, ὁ ποιέων, ἡ ποιέουσα, τὸ ποιέον, ἐτίμας, ἐτίμαον, δήλοε, ποίεε, τίμαε, δηλόης, δηλόητε.

*** Ἐρωτήσεις.**

- Πῶς συναίρουσιν τὰ φωνήεντα ε+α, α+α, ο+ο, α+ο, α+ε, α+ου, ε+ω, ε+ει, ε+ο, ε+ε, ε+ου, ο+ω, ο+ει, ο+ο, ο+ε, ο+ου, α+ω, ο+η, ο+η ;

Ποῖον τόνον θέτομεν εἰς τὴν συνηρημένην συλλαβὴν, ὅταν εἶναι εἰς τὴν λήγουσαν, ἢ εἰς τὴν παραλήγουσαν πρὸ βραχείας ληγουσῆς ;

Γ' ὄμνησμα 5.**Κραῖσις.**

Τὰ ἑξῆς μὲ κραῖσιν νά ἀναγνωσθῶσιν χωρὶς κραῖσιν.

Τάνδρός, ἄνθρωπος, θοιμάτιον, ταῦτά, ἀγώ, οὔνεκα, ἐγῶδα, ἐγῶμαι, κἀγώ, προὔργου, μεντᾶν, κᾶπειτα, κᾶτα, ταῦτό, κάμου, κάμοι, κάμέ, τάνδρι.

*** Ἐρωτήσεις.**

Τί γίνεται εἰς τὴν κραῖσιν, εἰς ποίας λέξεις συνειθίζεται ἡ κραῖσις ;

ποιον τὸ σημεῖον τῆς κράσεως ; τί γίνονται τὰ ψιλὰ σύμφωνα, ὅταν ἡ δευτέρα λέξις δασύνεται ; πότε ὑπογράφεται τὸ **ι** τῶν διφθόγγων **οι** καὶ **ει** ;

Γύμνασμα 6.

*Εκθλιψις.

Τὰ ἑξῆς μὲ ἐκθλιψιν ν' ἀναγνώσθωὺν χωρὶς ἐκθλιψιν.

Παρ' ἑμοῦ, κατ' αὐτῆς, ἀπ' αὐτοῦ, ὄφ' ἡμῶν, καθ' ἑαυτῶν, ἀφ' ἑαυτῆς, μεθ' ἡμῶν, καθ' οὗ, καθ' ἧς, καθ' ὅ, καθ' ὀμῶν, ἀφ' ἧς, ἀφ' οὗ, ἐπ' αὐτοῦ, παρέχω, κατάγω, ἀφηγοῦμαι, καθίστημι, ἀφίημι, καθορῶ, ἀφέστηκα, δεῖν' ἔπαθον, νύχθ' ἔλην.

*Ερωτήσεις.

Τί γίνεται εἰς τὴν ἐκθλιψιν ; ποιον τὸ σημεῖον αὐτῆς ; τί γίνονται τὰ ψιλὰ σύμφωνα πρὸ φωνήεντος δασυνομένου ; εἰς ποία λέξεις συνειθίζεται ἡ ἐκθλιψις ; εἰς ποίαν περίπτωσιν δὲν σημειώνεται ἡ ἀπόστροφος ; τί γίνεται ὁ τόνος τοῦ ἐκθλιβομένου φωνήεντος, ὅταν ἡ λέξις εἶναι ἄκλιτος, τί δέ, ὅταν εἶνε κλιτή ;

Γύμνασμα 7.

Εὐφωνικὰ γ σ κ.

Νὰ διακριθῶσι τὰ εὐφωνικὰ σύμφωνα εἰς τὰ ἑξῆς.

Λέγουσιν αὐτοί, ἐσιώπησεν ἐκεῖνος, ἔστιν ὁ Ἀριστείδης δίκαιος, εἴκοσιν ἄνδρες, ταῖς γυναῖξιν ἐκείναις οὕτως εἶπε, ἄχρις ὥρας, οὐκ οἶδα, οὐκ ἐπίσταμαι, οὐκ ἔρχομαι, οὐχ ἔπεται, οὐχ ἡμῶν, οὐχ ὀρῶ, οὐχ ἔ,τι θέλω.

*Ερωτήσεις.

Ποῦ συνειθίζεται τὸ εὐφωνικὸν **ν** ; ποῦ τὸ **ὄ** ; καὶ ποῦ τὸ **κ** ; τί γίνεται τὸ **κ** πρὸ τῆς λέξεως δασυνομένης ;

Γύμνασμα 8.

Πάθη φωνηέντων.

Τροπή, ἔκτασις συστολή, ἀναπληρωτικὴ ἔκτασις, συγκοπή.

1) Βρέχω, βροχή, 2) ῥήγνυμι, ῥωγμή, 3) ἀλείφω, ἀλαιφή, 4) αὐλέω, αὐλητής, τιμάω, τίμημα, δηλώω, δηλώσις, 5) χιών, χιόνος, φεύγω, ἔφυγον, λείπω, ἔλιπον, 6) τοῖς (δδόντσι), τοῖς δδοῦσι, τοῖς (λυθέντσι), τοῖς λυθεῖσι, 7) πατρός (πατέρος), γίγνομαι (γιγένομαι).

Ἐρωτήσεις.

Τί ἔγιναν νὰ φωνήεντα εἰς τὰ παραδείγματα 1 καὶ 2 ; τί εἰς τὸ παράδ. 3 ; τί εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 4 ; τί εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 5 ; τί εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 6 ; καὶ τί εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 7 ;

Γύμνασμα 9.

Πάθη συμφώνων.

Οὐρανικά κ, γ, χ.

Πέπλεγμαι (πέπλεκμαι), βέβρεγμαι (βέβρεχμαι), πέπλεξαι (πέπλεκσαι), βέβρεξαι (βέβρεχσαι), βέβρεκται (βέβρεχται), ἐστήρικται (ἐστήριγται), πέπλεχθε (πέπλεκσθε), ἐστήριχθε (ἐστήριγθε).

Χειλικά π, β, φ.

Λέλειμμαι (λέλειπμαι), τέτριψαι (τέτριβσαι), τέτριπται (τέτριβται), τετρίμμεθα (τετρίβμεθα), τέτριψθε (τέτριβσθε).

Ὀδοντικά τ, δ, θ.

Πέπεισμαι (πέπειθμαι), πέπεισαι (πέπειθσαι), πέπεισται (πέπειθται), πέπεισθε (πέπειθσθε), πέπειθθε.

Τὸ σ

Λύει (λύεσαι), παιδεύει (παιδεύεσαι), πέπλεχθε (πέπλεκσθε), γένους (γένεσος).

Τὸ ν τῆς ἐν καὶ σὺν.

Συμπλέκω (σὺν - πλέκω), συγκρίνω (σὺν - κρίνω), συμμένω, (σὺν - μένω), συλλέγω (σὺν - λέγω), συρράπτω (σὺν - ράπτω), συζῶ (σὺν - ζῶ), συστρέφω (σὺν - στρέφω), συσσωρεύω (σὺν - σωρεύω), σύσσωμος (σὺν - σῶμα).

Ἐμβάλλω (ἐν - βάλλω), ἐγκρίνω (ἐν - κρίνω), ἐμμένω (ἐν - μένω), ἐλλόγιμος (ἐν - λόγιμος), ἐνράπτω (ἐν - ράπτω), ἐνζυμος (ἐν ζύμη), ἐνσκήπτω (ἐν - σκήπτω).

Τὸ ν εἰς τὸ θέμα τῶν ὀνομάτων.

Τοῖς ποιμέσι (ποιμένσι), τάλας (τάλανς), κτεῖς (κτενς), ὄδοϋς (ὄδόντς), λυθεῖς (λυθέντς), ὄδοϋσιν (ὄδόντσι), λέουσι (λέοντσι), λυθεῖσι (λυθέντσι).

Τὸ ν εἰς τὸ θέμα τῶν Ρημάτων.

Πέφασμαι (πέφανμαι), πεφάσμεθα (πεφάνμεθα), ὦξιμμαι (ὦξιμμαι), ὦξιμμεθα (ὦξιμίμεθα), πεφασμένος (πεφανμένος), ἐξήραμι-

μένος (ἐξηρανημένος), μεμαραμμένος (μεμαρανημένος), ἀπόφασις (ἀπόφανσις), μόλυνσις, μόλυσμα (μόλυνμα).

***Ερωτήσεις.**

Τί γίνονται τὰ οὐρανικά πρὸ τοῦ **υ**, πρὸ τοῦ **ο** καὶ πρὸ τῶν ὀδο-
τικῶν ; τί τὰ χειρικά καὶ τί τὰ ὀδοτικά εἰς τὰς ἰδίαις περιπτώσεις ; τί
γίνεται τὸ **θ** τῶν ῥηματικῶν καταλήξων μεταξὺ δύο φωνηέντων ἢ με-
ταξὺ δύο συμφώνων ; τί γίνεται τὸ **ν** τῆς σὺν πρὸ τῶν οὐρανικῶν, τῶν
χειρικῶν, τῶν ὑγρῶν, πρὸ τοῦ **ζ** καὶ πρὸ τοῦ **δ** μετὰ συμφώνου ἢ πρὸ
τοῦ **ο** μετὰ φωνήεντος ; τί γίνεται τὸ **ν** τῆς ἐν εἰς τὰς ἰδίαις περιπτώ-
σεις ; τί γίνονται τὰ φωνήεντα **ε** καὶ **ο** μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ **ν** ἢ **ντ**
πρὸ τοῦ **ο** τῶν καταλήξων ; τί γίνεται τὸ **ν** τῶν ῥηματικῶν θεμάτων
πρὸ τοῦ **υ** ἢ τοῦ **ο** ;

Γύμνασμα 10.

Τὰ δασέα

Εἰς ἀλλεπαλλήλους συλλαβὰς.

Τεθαμμένος (θεθαμμένος), πεφυλαγμένος (φεφυλαγμένος), κε-
χωρισμένος (χεχωρισμένος), ἐτέθην (ἐθέθην), ἐτάφην (ἐθάφην),
τάφος (θάφος), τριχὸς (θριχός), τρίχες (θρίχες), ἐχειρία (ἐχε-
χειρία).

***Ερωτήσεις.**

*Όταν συμπίπτουν συλλαβαὶ κατὰ σειράν ἀρχίζουσαι ἀπὸ δασύ, τί
γίνεται τὸ **θ**, τί τὸ **φ** καὶ τί τὸ **κ** ;

ΤΥΠΙΚΟΝ

Γύμνασμα 11

Πρωτόκλιτα

Νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν κατάλληλον πτῶσιν συμφώνως πρὸς τὸ σχε-
τικὸν ἄρθρον τὰ ἑξῆς πρωτόκλιτα :

- ***Ο ταμίας**, τοῦ—, τῶν—, τῷ—, τοῖς—, τόν—, τοὺς—,
- ***Ο Ἀριστείδης**, τῷ—, τόν—,
- ***Η χώρα**, τὰς—, ταῖς—, τῶν—, τῇ—, τήν—,
- ***Η σοφαῖρα**, ταῖς—, τῇ—, τήν—, τὰς—, τῆς—,
- ***Η γέφυρα**, τῆς—, τῶν—, τῇ—, ταῖς—, τὰς—,
- ***Η θάλασσα**, τῇ—, ταῖς—, τὰς—, τῶν—, τήν—,
- ***Η γλῶσσα**, τῆς—, τῶν—, τῇ—, ταῖς—, αἱ—,
- ***Η τράπεζα**, τήν—, τὰς—, ταῖς—, τῇ—, τῶν—,
- ***Ο Ἀπελλῆς**, τῷ—, τοῦ—, τόν—,

Ἡ συκῆ,	αί—, τὰς—, τῆ—, ταῖς—, τῆς—,
Ἡ ἀργυρά,	ταῖς—, τῆ—, τὰς—, τήν—, αἶ—,
Ἡ γῆ,	τῆς—, τήν—, αἶ—, τὰς—, ταῖς—,

Γόμνασμα 12

Νά σχηματισθῆ ἡ κλητική τοῦ ἑνικοῦ εἰς τὰ ἑξῆς.

Ὁ δεσπότης, ὁ γυμνασιάρχης, ὁ τελώνης, ὁ διδλοσιπώλης,
ὁ γεωμέτρης, ὁ πολίτης, ὁ δικαστής, ὁ ληστής.

Γόμνασμα 13

Νά τονισθῶσι τὰ ἑξῆς.

Ἡ θηρα, ἡ θυρα, ἡ χωρα, ἡ σφαιρα, ἡ μείρα, ἡ πειρα, ἡ
πηρα, ἡ ὄρα, ἡ γλωσσα, ἡ νησσα, ἡ μουσα, ἡ κολακεία, ἡ βα-
σιλεια, ἡ δικαία, ἡ τυχαία, ἡ βαρεία, ἡ ὄξεια, ἡ γλυκεία, ἡ
λυθείσα, ἡ γραφείσα.

Ἐρωτήσεις.

Ποῖα θηλυκὰ φυλάττουσι τὸ **α** εἰς τὴν γενικήν καὶ δοτικήν; ποῖα
τὸ τρέπουσιν εἰς **η**; πῶς τελειώνει ἡ γενική τῶν ἀρσενικῶν τῆς Α' κλί-
σεως; ποῦ τονίζεται ἡ γενική πληθυντικὴ τῶν οὐσιαστικῶν; τί εἶναι
ὡς πρός τὸν χρόνον ἡ κατάληξις **ας** εἰς τὴν πρώτην κλίσιν; ποῖα ἀρσε-
νικά ἔχουσι τὴν κλητικήν εἰς **α** βραχύ; ποῖον γένος λείπει ἀπὸ τὴν
πρώτην κλίσιν; εἰς ποῖον ἀριθμὸν ὁμοιάζουσι τὰ ἀρσενικά καὶ θηλυκὰ
τῆς πρώτης κλίσεως; εἰς τὰ τοιαυτάληκτα ἐπίθετα ποῖον γένος κλί-
νεται κατὰ τὴν πρώτην κλίσιν;

Ποῖα θηλυκὰ εἰς **α** ἔχουσι τὸ **α** μακρόν καὶ ποῖα τὸ ἔχουν βραχύ;
τί τόνον παίρνουν εἰς ὅλας τὰς πτώσεις τὰ συνηρημένα τῆς Α' κλίσεως;

Δευτέρα Κλίσις.

Γόμνασμα 14

Νά τεθῶσιν εἰς τὴν ἀνάλογον πτῶσιν τὰ οὐσιαστικά, ὅπου λείπουν,
σύμφωνα πάντοτε μετ' ὁμοειδὲς ἐπίθετον καὶ τὰ ἐπίθετα σύμφωνα
μετ' αὐτὰ οὐσιαστικά.

τίμιος ἄνθρωπος,	τιμίῳ—, τιμίους—, τιμίους—,
χονδρὰ δοκός,	χονδραῖ—, χονδρᾶ—, χονδρᾶς—,
δικαία ψῆφος	δικαίας—, δικαίων—, δικαίαις—,
ώρατον μῆλον,	ώρατα—, ώραῖῳ—, ώραίων—,
ώραία νῆσος,	ώραίων—, ώραίας—, ώραίαις—,
ἡμέρον πρόβατον,	ἡμέρω—, ἡμέροις—, ἡμέρων—,

ποτήριον χρυσοῦν, ποτηρίου—, ποτηρίοις—, ποτήρια—,
 δίσκος ἀργυροῦς, δίσκῳ—, δίσκον—, δίσκους—,
 ὄστον σκληρόν, ὄστοσ—, ὄστοις—, ὄστα—,

Ἐρωτήσεις.

Ποῖα ὀνόματα περιέχει ἡ δευτέρα κλίσις; τί παρατηροῦμεν εἰς τὰ οὐδέτερα; τί εἶναι ὡς πρὸς τὸν χρόνον τὰ δίχρονα εἰς τὸ τέλος τῶν οὐδετέρων; τί τόνον παίρνουν τὰ συνηρημένα εἰς ὅλας τὰς πτώσεις;

Τρίτη Κλίσις

Γύμνασιον 13

Φωνηεντόληκτα π. χ. ὁ ἦρωσ, ὁ ἰχθύς, ἡ ἰσχὺς, ὁ μῦς, ἡ ὄφρυς. Νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν ἀνάλογον πτῶσιν τὰ οὐσιαστικά, πού λείπουν, σύμφωνα πάντοτε μετὰ τὸ σχετικὸν ἐπίθετον κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτῶσιν.

Ἐο γενναῖος ἦρωσ, τῷ γενναίῳ—, τὸν γενναῖον—, οἱ γενναῖοι—, τοῖς γενναίοις—,

Ἐο θαλάσσιος ἰχθύς, τοῦ θαλασσίου—, τοῖς θαλασσίοις—, τοὺς θαλασσίους—,

Ἐο ἀκαταμάχητος ἰσχὺς, τῇ ἀκαταμάχητῳ—, τῆς ἀκαταμάχητου—,

Ἐο ἀρουραῖος μῦς, τὸν ἀρουραῖον—, τῷ ἀρουραίῳ—, τοῖς ἀρουραίοις—, τοὺς ἀρουραίους—,

Ἐο ὑπερήφανος ὄφρυς, τῇ ὑπερήφανῳ—, τὴν ὑπερήφανον—, τὰς ὑπερηφάνους—, ταῖς ὑπερηφάνοις—.

Ἐρωτήσεις.

Τὰ εἰς υς—υος οὐσιαστικά πῶς τελειῶνουν εἰς τὴν αἰτιατικὴν τοῦ ἐνικοῦ; τί τόνον παίρνουν εἰς τὴν αἰτιατικὴν τοῦ πληθυντικοῦ; τί κάμνουν εἰς τὴν κλητικὴν τοῦ ἐνικοῦ; τί τόνον παίρνουν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν καὶ αἰτιατικὴν τοῦ ἐνικοῦ τὰ μονοσύλλαβα εἰς υς—υος;

Γύμνασιον 16.

Φωνηεντόληκτα μετὰ διπλοῦν θέμα εἰς ις υς υ π. χ. ἡ πόλις, ὁ πέλεκυς, τὸ ἄστυ, ὁ πρύτανις, ὁ πῆχυς.

Νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν ἀνάλογον πτῶσιν τὰ οὐσιαστικά, πού λείπουν, σύμφωνα μετὰ τὸ σχετικὸν ἐπίθετον κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτῶσιν.

Ἐο ἀπόρθητος πόλις, τῇ ἀπορθήτῳ—, τῆς ἀπορθήτου—, αἱ ἀπόρθητοι—, ταῖς ἀπορθήτοις—,

*Ο κοπτερός πέλεκυς, τῷ κοπτερῷ—, τῶν κοπτερῶν—, τοὺς κοπτερούς—, τὸν κοπτερόν—, τοῖς κοπτεροῖς—.
Τὸ ἱερὸν ἄστυ, τοῦ ἱεροῦ—, τῶν ἱερῶν—, τῷ ἱερῷ—, τοῖς ἱεροῖς—, τὰ ἱερά—.

*Ο σοφὸς πρῦτανις, τῷ σοφῷ—, τὸν σοφόν—, οἱ σοφοί—, τοὺς σοφοὺς—, τοῖς σοφοῖς—.

*Ο ξύλινος πῆχυς, τῷ ξυλίῳ—, τοῦ ξυλίῳ—, τὸν ξυλίῳ—, οἱ ξυλίῳ—, τοὺς ξυλίῳ—, τῶν ξυλίῳ—.

*Ερωτήσεις.

Ποίαν ἀνωμαλίαν βλέπομεν εἰς τὸν τονισμὸν τῆς γενικῆς τῶν ὡς ἄνω ὀνομάτων; ποῖα πτώσεις γίνονται ἐκ τοῦ θέματος μὲ ε; πῶς σχηματίζεται ἡ κλητικὴ τοῦ ἐνικοῦ; εἰς τί τελειώνει ἡ αἰτιατικὴ τοῦ ἐνικοῦ; εἰς ποίας πτώσεις συναίρῳνται;

Γύμνασιον 17.

Φωνηεντόληκτα εἰς εἷς, αῦς. οὔς. π. χ. ὁ βασιλεὺς, ὁ ἄλιεύς, ἡ γραῦς, ὁ βοῦς, ὁ ἱππεύς.

Νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν ἀνάλογον πτῶσιν τὰ οὐσιαστικά, ποὺ λείπουν, σύμφωνα μὲ τὸ σχετικὸν ἐπίθετον κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτῶσιν.

*Ο γενναῖος βασιλεὺς, τῷ γενναίῳ—, τοῦ γενναίου—, τῶν γενναίων—, τοῖς γενναίοις—, τὸν γενναῖον—, τοὺς γενναίους—.

*Ο ἀγρυπνὸς ἀλιεύς, τὸν ἀγρυπνον—, τοὺς ἀγρύπνους—, τοῖς ἀγρύπνοις—, τῷ ἀγρύπνῳ—, οἱ ἀγρυπνοί—.

*Η φρόνιμος γραῦς, αἱ φρόνιμοι—, τῆς φρονίμου—, τῶν φρονίμων—, ταῖς φρονίμοις—, τῇ φρονίμῳ—, τὰς φρονίμους—.

*Ο ἰσχυρὸς βοῦς, τῷ ἰσχυρῷ—, τὸν ἰσχυρόν—, τοὺς ἰσχυρούς—, τοῖς ἰσχυροῖς—, τῷ ἰσχυρῷ—.

*Ο ἀτρόμητος ἱππεύς, τοῦ ἀτρομήτου—, τὸν ἀτρόμητον—, τῷ ἀτρομήτῳ—, τοῖς ἀτρομήτοις—, τοὺς ἀτρομήτους—, ὦ ἀτρόμητε—, ὦ ἀτρόμητοι—,

*Ερωτήσεις.

Εἰς ποίας πτώσεις τῶν, ὡς ἄνω, ὀνομάτων λείπει τὸ ν; εἰς ποίας πτώσεις τῶν εἰς εἷς γίνεται συναίρεσις; πῶς τελειώνει ἡ κλητικὴ τοῦ ἐνικοῦ εἰς τὰ εἰς εἷς καὶ πῶς ἡ γενικὴ τοῦ ἐνικοῦ;

Γύμνασμα 18.

Οὐρανικόληκτα π. χ. ὁ πίναξ, ἡ πλάξ, ὁ ὄνουξ, ὁ φύλαξ, ὁ κόραξ, ἡ φλόξ.

Νά τεθῶσι τὰ οὐσιαστικά, πού λείπουν, σύμφωνα με τὸ σχετικὸν ἐπίθετον, κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πῶσιν.

Ὁ ξύλιнос πίναξ, τοῦ ξυλίνου—, τὸν ξύλινον—, τῷ ξυλίνῳ—, οἱ ξύλινοι—, τοῖς ξυλίνοις—, τοὺς ξυλίνους—, τῶν ξυλίνων—.

Ἡ τετραγῶνος πλάξ, τῇ τετραγώνῳ—, τῆς τετραγώνου—, αἱ τετραγῶνοι—, τὰς τετραγώνους—, ταῖς τετραγώνοις—, τῶν τετραγόνων—

Ὁ γαμψὸς ὄνουξ, τὸν γαμψόν—, τοῦ γαμψοῦ—, τῶν γαμψῶν—, τοὺς γαμψούς—, τῷ γαμψῷ—, τοῖς γαμψοῖς—,

Ὁ πιστὸς φύλαξ, οἱ πιστοί—, τῶν πιστῶν—, τοῖς πιστοῖς—, τῷ πιστῷ—, τὸν πιστόν—, τοὺς πιστούς—, ὧ πιστέ—.

Ὁ μαῦρος κόραξ, τοῦ μαύρου—, τῶν μαύρων—, τῷ μαύρῳ—, τοῖς μαύροις—, τὸν μαῦρον—, τοὺς μαύρους—.

Ἡ ὄρμητικὴ φλόξ, αἱ ὄρμητικαί—, τῆς ὄρμητικῆς—, τῶν ὄρμητικῶν—, τῇ ὄρμητικῇ—, ταῖς ὄρμητικαῖς—, τὴν ὄρμητικὴν—, τὰς ὄρμητικὰς—.

Ἐρωτήσεις.

Τί γίνεται ὁ οὐρανικός χαρακτήρ μετὰ τὸ εἰς τὴν ὀνομαστικὴν καὶ κλητικὴν τοῦ ἐνικοῦ καὶ εἰς τὴν δοτικὴν τοῦ πληθυντικοῦ; τί εἶνε ὡς πρὸς τὸν χρόνον αἱ καταλήξεις τῆς τρίτης κλίσεως **ι, α, α;**

Γύμνασμα 19.

Χειλικόληκτα.

Ὁ Κώνωψ, ὁ Ἄραψ, ἡ Φλέψ.

Νά τεθῶσι τὰ οὐσιαστικά, πού λείπουν, σύμφωνα με τὸ σχετικὸν ἐπίθετον κατὰ γένος ἀριθμὸν καὶ πῶσιν.

Ὁ μικρὸς κώνωψ, τῷ μικρῷ—, τοῦ μικροῦ—, τὸν μικρόν—, τῶν μικρῶν—, τοὺς μικρούς—, τοῖς μικροῖς—, οἱ μικροί—.

Ὁ πονηρὸς ἄραψ, τὸν πονηρόν—, τοῦ πονηροῦ—, τῷ πονηρῷ—, οἱ πονηροί—, τοὺς πονηρούς—, τοῖς πονηροῖς—, τῶν πονηρῶν—.

**Ἡ λεπτή φλέψ, τὴν λεπτήν—, τῆς λεπτῆς—, τῇ λεπτῇ—, αἱ λεπταί—, ταῖς λεπταῖς—, τὰς λεπτάς—, τῶν λεπτῶν—.*

**Ἐρωτήσεις.*

Τί γίνεται τὸ χειλικόν μετὰ τὸ ὄ τῆς καταλήξεως εἰς τὴν ὀνομαστικὴν καὶ κλητικὴν τοῦ ἐνικοῦ καὶ εἰς τὴν δοτικὴν τοῦ πληθυντικοῦ; μετὰ τί ὁμοιάζει ἡ κλητικὴ τοῦ ἐνικοῦ εἰς τὰ ἀφωνόληκτα ἐν γένει;

Γόμνησμα 20.

**Ὄδοντικὸλόηκτα π. χ. ὁ τάτης, ἡ Ἑλληνίς, ἡ χάρις, ἡ ὄρνις, ὁ ἀνδριάς, ὁ ἐλέφας, ὁ γέρον, τὸ σῶμα.*

Νὰ ἐπαναλαμβάνηται τὸ σχετικὸν οὐσιαστικὸν σύμφωνα μετὰ τὸν τύπον τοῦ ἐπιθέτου κατὰ γένος ἀριθμὸν καὶ πτώσιν.

**Ὁ μάλλινός τάτης, τοῦ μαλλίνου—, οἱ μάλλινοι—, τῷ μαλλίνῳ—, ταῖς μαλλίνοις—, τοὺς μαλλίνους—.*

**Ἡ καλλιμορφὸς Ἑλληνίς, τῇ καλλιμόρφῳ—, τῆς καλλιμόρφου—, ταῖς καλλιμόρφοις—, τὴν καλλιμόρφον—, τὰς καλλιμόρφους—.*

**Μεγάλῃ χάρις, μεγάλαι—, μεγάλαις—, μεγάλην—, μέγας—, μεγάλην—, μέγλων—,*

**Ἡ παχεῖα ὄρνις, αἱ παχεῖαι—, τὴν παχεῖαν—, τὰς παχεῖας—, ταῖς παχεῖαις—, τῇ παχεῖᾳ—, τῶν παχειῶν—.*

**Χαλκοῦς ἀνδριάς, χαλκοῖ—, χαλκοῖς—, χαλκοῦ—, χαλκῷ—, χαλκοὺς—, χαλκοῦν—.*

**Ὁ ἡμερὸς ἐλέφας, οἱ ἡμεροὶ—, τοῦ ἡμέρου—, τοῖς ἡμέροις—, τῷ ἡμέρῳ—, τοὺς ἡμέρους—, τῶν ἡμέρων—.*

**Ὁ σεβαστὸς γέρον, οἱ σεβαστοί—, τοῖς σεβαστοῖς—, τῷ σεβαστῷ—, τὸν σεβαστόν—, τοὺς σεβαστούς—, τῶν σεβαστῶν—, τοῦ σεβαστοῦ—.*

**Τὸ στερεὸν σῶμα, τοῦ στερεοῦ—, τῶν στερεῶν—, τῷ στερεῷ—, τοῖς στερεοῖς—, τὰ στερεά—.*

**Ἐρωτήσεις.*

Τί γίνονται τὰ ὀδοντικά καὶ τὸ γτ πρὸ τοῦ ὄ τῶν καταλήξεων; τί γίνεται μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ντ;

Γόμνησμα 21.

**Ἐγρινόλόηκτα π. χ. ὁ δελφίς ὁ ἔλλην, ὁ χιτών, ὁ ποιμὴν, ἡ ἀηδῶν, ὁ γείτων.*

Νά ἐπαναλαμβάνεται τὸ σχετικὸν οὐσιαστικὸν σύμφωνα μετὰ τὸν τύπον τοῦ ἐπιθέτου, κατὰ γένος ἀριθμὸν καὶ πτώσιν.

Μικρὸς δελφίς, μικρῶ —, μικροῖς —, μικρὸν —, μικροῦς —, μικροῦ —, μικρῶν.

Ὁ φιλότιμος Ἕλληγ τοῦ φιλοτίμου —, τῶν φιλοτίμων —, τοῖς φιλοτίμοις —, τῷ φιλοτίμῳ —, τὸν φιλότιμον —, τοὺς φιλοτίμους.

Ὁ λευκὸς χιτῶν, οἱ λευκοὶ —, τοῖς λευκοῖς —, τὸν λευκὸν —, τοὺς λευκοὺς —, τῷ λευκῷ —, τοῦ λευκοῦ —, τῶν λευκῶν.

Ὁ καλὸς ποιμὴν, οἱ καλοὶ —, τοῖς καλοῖς —, τοῦ καλοῦ —, τῶν καλῶν —, τῷ καλῷ —, τὸν καλόν —, τοὺς καλοὺς.

Ἡ καλλικέλαδος ἀηδῶν, τὰς καλλικελάδους —, τὰς καλλικελάδους —, τῇ καλλικελάδῳ —, ταῖς καλλικελάδοις —, τὴν καλλικέλαδον —, τῶν καλλικελάδων —, τῆς καλλικελάδου.

Ὁ πτωχὸς γείτων, ὃ πτωχῆ —, οἱ πτωχοὶ —, τῷ πτωχῷ —, τοῦ πτωχοῦ.

Ἐρωτήσεις.

Τί γίνεται τὸ ν πρὸ τοῦ ὀ τῶν καταλήξεων ; πότε ἡ κλητική ὀμοιάζει μετὰ τὴν ὀνομαστικὴν καὶ πότε μετὰ τὸ θέμα :

Γύμνασιον 22.

Ἐγρόδιον π. γ. ὁ κρατῆρ, ὁ εῤῥῆτωρ, ὁ κλητῆρ, ὁ ἀηῤῥ, ὁ ἀσπῆρ, τὸ νέκτωρ.

Νά ἐπαναλαμβάνεται τὸ σχετικὸν οὐσιαστικὸν σύμφωνα μετὰ τὸν τύπον τοῦ ἐπιθέτου, κατὰ γένος ἀριθμὸν καὶ πτώσιν.

Ὁ ἐσβεσμέγος κρατῆρ, οἱ ἐσβεσμέγοι —, τοῖς ἐσβεσμέγοις —, τῷ ἐσβεσμέγῳ —, τὸν ἐσβεσμέγον —, τοὺς ἐσβεσμένους —, τοῦ ἐσβεσμένου, τῶν ἐσβεσμένων.

Ὁ δεινὸς εῤῥῆτωρ, τῷ δεινῷ —, τοῖς δεινοῖς —, τὸν δεινόν —, τοὺς δειγούς —, τοῦ δεινοῦ —, τῶν δεινῶν —, ὃ δεινῆ.

Δικαστικὸς κλητῆρ, δικαστικῷ —, δικαστικόν —, δικαστικοί —, δικαστικοῖς —, δικαστικούς —, δικαστικοῦ —, δικαστικῶν —, ὃ δικαστικῆ.

Καθαρὸς ἀηῤῥ, καθαρόν —, καθαρῷ —, καθαρῶν, καθαρῶν.

Δαμπρός ἀστήρ, λαμπροί —, λαμπρούς —, λαμπρῶ —, λαμπροῖς —, λαμπρόν —, λαμπρῶν.

Θεῖον νέκταρ, θεῖω —, θεῖου —, θεῖω.

Ἐρωτήσεις.

Εἰς ποῖα ἡ κλητική τοῦ ἐνικοῦ ὁμοιάζει με τὴν ὀνομαστικήν καὶ εἰς ποῖα με τὸ θέμα ;

Γόμνισμα 23.

Συγκοπτόμενα π.χ. πατήρ, ἀνὴρ, μήτηρ, γαστήρ, θυγάτηρ, Δημήτηρ. Νὰ ἐπαναλαμβάνεται τὸ σχετικὸν οὐσιαστικὸν σύμφωνον με τὸν τύπον τοῦ ἐπιθέτου, κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν.

Φιλόστοργος πατήρ, φιλοστόργω —, φιλοστόργου, φιλόστοργοι, φιλοστόργοις, φιλοστόργων, ὦ φιλόστοργε.

Τίμιος ἀνὴρ, τίμιοι —, τίμιου, τίμιων, τίμιω, τίμιου, τίμιον, τίμιοις, ὦ τίμιε.

Ἐνάρετος μήτηρ, ἐναρέτω, ἐναρέτοις, ἐναρέτου, ἐναρέτων, ἐνάρετον, ἐναρέτους, ὦ ἐνάρετε.

Κενὴ γαστήρ, κενῇ, κεναῖς, κενῆς, κενῶν, κενήν, κενάς, ὦ κενή.

Φρόνιμος θυγάτηρ, φρόνιμοι, φρονίμοις, φρονίμω, φρονίμους, φρόνιμον, φρονίμου, φρονίμων, ὦ φρόνιμε.

Ἡ θεὰ Δημήτηρ, τὴν θεάν, τῆς θεᾶς, τῇ θεᾷ, ὦ θεά.

Ἐρωτήσεις.

Με τί ὁμοιάζει ἡ κλητικὴ τοῦ ἐνικοῦ, τί γίνεται ὁ τόνος εἰς αὐτήν ; εἰς ποίας πτώσεις συγκόπεται τὸ ε ; τί γίνεται εἰς τὴν δοτικὴν πληθυντικὴν ; τί παρατηροῦμεν εἰς τὸ ὄνομα Δημήτηρ ; τί εἰς τὸ ὄνομα γαστήρ ;

Γόμνισμα 24.

Συγμόληκτα π.χ. ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Σωκράτης, ὁ Περικλῆς, ὁ Δημοσθένης, τὸ δρος, τὸ γένος, ἡ αἰδώς, ἡ Ἡώς.

Νὰ ἐπαναλαμβάνεται τὸ σχετικὸν οὐσιαστικὸν σύμφωνα με τὸν τύπον τοῦ ἐπιθέτου κατὰ γένος ἀριθμὸν καὶ πτώσιν.

Ὁ ἥρως Ἡρακλῆς, τῷ ἥρωϊ, τοῦ ἥρωος, τὸν ἥρωα, ὦ ἥρωος.

Ὁ Σοφὸς Σωκράτης, τὸν σοφόν, τοῦ σοφοῦ, τῷ σοφῷ, ὦ σοφέ.

Ὁ ῥήτωρ Περικλῆς, τῷ ῥήτορι, τὸν ῥήτορα, τοῦ ῥήτορος, ὦ ῥήτορ.

Ὁ εὐγλωττος Δημοσθένης, τὸν εὐγλωττον, τοῦ εὐγλώττου, τῷ εὐγλώττῳ, ὦ εὐγλωττε.

Τὸ ὑψηλὸν ὄρος, τῷ ὑψηλῷ, τοῦ ὑψηλοῦ, τὰ ὑψηλά. τοῖς ὑψηλοῖς, τῶν ὑψηλῶν.

Τὸ οὐδέτερον γένος, τὰ οὐδέτερα, τοῦ οὐδετέρου, τοῖς οὐδετέροις, τῷ οὐδετέρῳ, τῶν οὐδετέρων.

Ἡ νεανικὴ αἰδώς, τὴν νεανικὴν, τῆς νεανικῆς, τῇ νεανικῇ.

Ἡ ῥοδοδάκτυλος Ἥως, τὴν ῥοδοδάκτυλον, τῆς ῥοδοδάκτυλου, τῇ ῥοδοδάκτυλῳ.

Ἐρωτήσεις.

Εἰς ποίας πτώσεις συναιροῦνται τὰ σιγμόληκτα; με τί ὁμοιάζει ἡ κλητικὴ εἰς τὰ σιγμόληκτα;

Γύμνασμα 25.

Μονοσύλλαβα :

Ὁ πούς, ὁ θῆρ, ὁ θῶς, ἡ δάς, τὸ οὖς, ὁ παῖς, τὸ πῦρ.

Νὰ τίθεται τὸ παραλειπόμενον οὐσιαστικὸν σύμφωνα με τὸ σχετικὸν ἐπίθετον κατὰ γένος ἀριθμὸν καὶ πτώσιν.

Δεξιὸς πούς, δεξιῷ—, δεξιου—, δεξιόν—, δεξιότη—, δεξιοῖς—, δεξιῶν—, δεξιούς.

Ἄγριος θῆρ, ἀγρίου—, ἄγριον—, ἀγρίῳ—, ἀγρίων—, ἀγρίους—, ἀγρίοις—, ἄγριοι.

Πειναλῆος θῶς, πειναλέοι—, πειναλέου—, πειναλέοις—, πειναλέῳ—, πειναλέον—, πειναλέους—, ὦ πειναλέε.

Ἄνημμένη δάς, ἀνημμέναι—, ἀνημμένη—, ἀνημμέναις—, ἀνημμένης—, ἀνημμένας—, ἀνημμένης—, ἀνημμένων.

Τὸ ἀριστερὸν οὖς, τοῦ ἀριστεροῦ—, τῷ ἀριστερῷ—, τοῖς ἀριστεροῖς—, τῶν ἀριστερῶν—, τὰ ἀριστερά—, ὦ ἀριστερόν.

Μικρὸς παῖς, μικροί—, μικρῷ—, μικροῖς—, μικρόν—, μικροῦ.

Φλογερὸν πῦρ, φλογερῷ—, φλογεροῖς—, φλογεροῦ—, φλογερῶν—, φλογεροῦ—, φλογερῶν.

Ἐρωτήσεις.

Πῶς τονίζονται τὰ μονοσύλλαβα τριτόκλιτα εἰς τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν; ποῖα ἐξαιροῦνται εἰς τὴν γενικὴν τοῦ πληθυντικοῦ.

Γύμνασμα 26

Οὐσιαστικὰ ἀνώμαλα

Νὰ τίθεται τὸ παραλειπόμενον οὐσιαστικὸν σύμφωνα με τὸ σχετικὸν ἐπίθετον κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν.

Τὸ ἱερὸν πῦρ—, τῷ ἱερῷ—, τὰ ἱερά—, τοῖς ἱεροῖς—,
 Σεμνή γυνή—, σεμνῆς—, σεμναί—, σεμνή—, σεμναῖς—, ὡ
 σεμνή—.

Ἄστατος Ἄρης—, τοῦ ἀστάτου—, τὸν ἀστατον—, τῷ ἀστά-
 τῳ—, ὡ ἀστατε—.

Ἡ φρόνιμος φραῦς—, τῆς φρονίμου—, τὴν φρόνιμον—, τῇ
 φρονίμῳ—, τὰς φρονίμους—, ταῖς φρονίμοις—,
 ὡ φρόνιμε—.

Ἡ δεξιὰ χεῖρ, τῆς δεξιᾶς—, τῶν δεξιῶν—, τῇ δεξιᾷ—, ταῖς
 δεξιαῖς—, τὴν δεξιάν—, τὰς δεξιὰς.

Τὸ ἀριστερὸν γόνυ, τὰ ἀριστερὰ—, τοῦ ἀριστεροῦ—, τοῖς ἀρι-
 στεροῖς—, τῶν ἀριστερῶν—, τῷ ἀριστερῷ.

Τὸ ἀνθρώπινον ἦπαρ, τῷ ἀνθρωπίνῳ—, τοῖς ἀνθρωπίνοις—,
 τοῦ ἀνθρωπίνου—, τὰ ἀνθρώπινα—, τῶν ἀνθρω-
 πίνων—.

Τὸ δεξιὸν οὖς, τὰ δεξιὰ—, τῷ δεξιῷ—, τοῖς δεξιοῖς—, τῶν
 δεξιῶν—, τοῦ δεξιοῦ—.

Ὁ θεὸς Ἀπόλλων, τοῦ θεοῦ, τὸν θεόν, τῷ θεῷ, ὡ θεέ.

Ὁ θεὸς Ποσειδῶν, τῷ θεῷ, τοῦ θεοῦ, τὸν θεόν, ὡ θεέ.

Ὁ κεραυνοβόλος Ζεὺς, τῷ κεραυνοβόλῳ, τοῦ κεραυνοβόλου,
 τὸν κεραυνοβόλον, ὡ κεραυνοβόλε.

ψυχρὸν ὕδωρ, ψυχρῷ, ψυχροῦ, ψυχροῖς, ψυχρά, ψυχρῶν.

Γόμνισμα 27.

Ἐπίθετα τρικατάληκτα.

Νὰ τίθεται τὸ παραλειπόμενον ἐπίθετον σύμφωνα μὲ τὸ κάθε οὖ-
 σιαστικόν, κατὰ γένος ἀριθμὸν καὶ πτώσιν.

ἀνὴρ δίκαιος, γυνή, πρᾶγμα, ἄνδρες, γυναῖκες, πράγματα, ἀν-
 δρῶν, γυναικῶν, πραγμάτων, ἀνδρί, γυναικί, πρᾶγ-
 ματι.

ἀγαθὸς παῖς, θυγάτηρ, παιδίον, παιδί, θυγατέρα, παιδία, παι-
 δίοις, θυγατράσιν, ἀνδράσιν.

καθαρὸς χιτῶν, ἀλήθεια, βιβλίον, χιτῶνα, ἀλήθειαν, βιβλία,
 χιτῶσι, ἀληθείαις, βιβλίοις.

ποτήριον χρυσοῦν, δίσκος, ἀξίνη, ποτηρίῳ, ἀξίνῃ, δίσκῳ, πο-
 τήρια, δίσκοι, ἀξίνας, ποτηρίοις, δίσκοις, ἀξίνας.

ἀργυροῦς δίσκος, λεκάνη, ἐνώτιον, δίσκοι, λεκάναι, ἐνώτια,
 δίσκοις, λεκάναις, ἐνωτίοις.

λόγος βαρῦς, λέξεις, φορτίον, λόγοι, λέξεις, φορτία, λόγου, λέξεως, φορτίου, λόγων, λέξεων, φορτίων, λόγοις, λέξεσι, φορτίοις, λόγῳ, λέξει, φορτίῳ.

ὄνος λυθείς, κάμηλος, ζῶον, ὄνῳ, καμήλῳ, ζῳῶ, ὄνοι, κάμηλοι, ζῶα, ὄνοις, καμήλοισι, ζῳοῖς, ὄνου, καμήλου, ζῶου, ὄνων, καμήλων, ζῶων.

νέος χαρίεις, νεᾶνις, παιδίον, νέου, νεάνιδος, παιδίου, νέῳ, νεάνιδι, παιδίῳ, νέοι, νέαι, παιδία, νέοις, νέαις, παιδίοις, νέων, νεανίδων, παιδίων.

γράφων μαθητής, μαθήτρια, κοράσιον, μαθητοῦ, μαθητρίας, κορασίου, μαθητῆ, μαθητρία, κορασίῳ, μαθηταί, μαθήτριάι, κοράσια, μαθητῶν, μαθητριῶν, κορασιῶν, μαθηταῖς, μαθητρίαις, κορασιοῖς.

μέλις ζωμός, γραμμῆ, πτερὸν, ζωμοῦ, γραμμῆς, πτεροῦ, ζωμῶ, γραμμῆ, πτερῶ, ζωμοί, γραμμαί, πτερά, ζωμῶν, γραμμῶν, πτερῶν, ζωμοῖς, γραμμαῖς, πτεροῖς.

Ἐρωτήσεις.

Πῶς τελειώνουν τὰ τρικατάληκτα ἐπίθετα εἰς τὰ τρία γένη; ἐκ τῶν εἰς **ος** ποῖα ἔχουν θηλυκὸν εἰς **α** καὶ ποῖα εἰς **η**; Τὸ **α** τοῦ θηλυκοῦ εἰς ποῖα εἶνε μακρὸν καὶ εἰς ποῖα βραχύ;

Γόμνησιμ. 28

Ἐπίθετα δικατάληκτα.

Νὰ τίθεται τὸ παραλειπόμενον ἐπίθετον σύμφωνα μὲ τὸ κάθε οὐσιαστικόν, κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν.

Δόγος ἄτοπος, σκέψις, πόρισμα, λόγοι, σκέψεις, πορίσματα, λόγου, σκέψεως, πορίσματος, λόγῳ, σκέψει, πορίσματι.

ἀληθῆς ἀνήρ, γυνή, ῥῆμα, ἄνδρες, γυναῖκες, ῥήματα, ἄνδρος, γυναικός, ῥήματος, ἀνδρί, γυναικί, ῥήματι, ἀνδράσι, γυναιξί, ῥήμασι.

σώφρων παῖς, θυγάτηρ, παιδίον, παιδός, θυγατρός, παιδίου, παιδί, θυγατρί, παιδίῳ, παιδες, θυγατέρες, παιδία, παισί, θυγατράσι, παιδίοις.

ἀπάτωρ υἱός, κόρη, τέκνον, υἱοῦ, κόρης, τέκνου, υἱῶ, κόρη, τέκνῳ, υἱοί, κόραι, τέκνα, υἱοῖς, κόραις, τέκνοις.

Ἐρωτήσεις.

Πῶς τελειώνουν τὰ δικατάληκτα ἐπίθετα :

Γύμνασμα 29**Ἐπίθετα μονοκατάληκτα.**

Νὰ τίθεται εἰς κάθε οὐσιαστικόν τὸ παραλειπόμενον ἐπίθετον συμφωνοῦν κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν.

Παῖς ἀνήλιξ, κόρη, παιδός, κόρης, παιδί, κόρη, παῖδες, κόραι, παῖδων, κορῶν, παῖδας, κόρας.

βλάξ ἀνθρωπος, γυνή, ἀνθρώπῳ, γυναίκεϊ, ἀνθρωπον, γυναίκα, ἀνθρωποι, γυναῖκες, ἀνθρώποις, γυναίξει, ἀνθρώπους, γυναῖκας.

ἄρπαξ ἀνήρ, κόρη, ἀνδρί, κόρη, ἀνδρα, κόρην, ἀνδρες, κόραι, ἀνδρῶν, κορῶν, ἀνδράσι, κόραις.

Ἐρωτήσεις.

Πῶς τελειώνουν τὰ μονοκατάληκτα :

Γύμνασμα 30.**Ἄνωμαλα ἐπίθετα μέγας καὶ πολὺς.**

Νὰ τίθεται σύμφωνα μὲ κάθε οὐσιαστικόν τὸ παραλειπόμενον ἐπίθετον.

μέγας ἀνήρ, πρᾶξις, κατόρθωμα, ἀνδρός, πράξεως, κατορθώματος. ἀνδρί, πράξει, κατορθώματι, ἀνδρες, πράξεις, κατορθώματα, ἀνδράσι, πράξεισι, κατορθώμασι, ἀνδρῶν, πράξεων, κατορθωμάτων.

πολὺς θόρυβος, βροχή, ὕδωρ, θορύβου, βροχῆς, ὕδατος, θορύβῳ, βροχῇ, ὕδατι, θόρυβοι, βροχαί, ὕδατα, θορύβων, βροχῶν, ὕδάτων, θορύβοις, βροχαῖς, ὕδασι, θορύβους, βροχάς, ὕδατα.

Γύμνασμα 31

Ουσιαστικά	Ἐπίθετα θετικά	Παραθετικά εἰς τερος, τέρα, τερον καὶ τατος, τάτη, τατον	
		Συγκριτικά	Ἵπερθετικά
παῖς	νέος	—	—
κόρη	—	—	—
παιδίον	—	—	—
καρπός	ξηρός	—	—
χῶραι	—	—	—
μέρη	—	—	—
γυναικί	σεμνή	—	—
ἄνθρωποι	—	—	—
παιδίων	—	—	—
λίθοι	ἐλαφροί	—	—
πέτραι	—	—	—
ξύλα	—	—	—
τρόπον	ἄνιαρὸν	—	—
συμπεριφορὰν	—	—	—
βραχίονι	ἰσχυρῶ	—	—
χειρὶ	—	—	—
τεκμηρίῳ	—	—	—
θίου	λιτοῦ	—	—
ζῶης	—	—	—
ἐνδύματος	—	—	—
χαρακτήρες	ἐντιμοί	—	—
πράξεις	—	—	—
ἐμπόρια	—	—	—
κυσίν	ἀκινδύνοις	—	—
γυναιξί	—	—	—
κτιήγεσιν	—	—	—
ἄνδρας	εὐθύμους	—	—
γυναῖκας	—	—	—
παιδιά	—	—	—
λόγον	βαρὺν	—	—
γλώσσαν	—	—	—
φορτίον	—	—	—
νό	ὕγιε	—	—
ψυχῇ	—	—	—
σώματι	—	—	—

Ουσιαστικό	Ἐπίθετα θετικά	Παραθετικά	
		Συγκριτικά	Ἵπερθετικά
νέοις	χαρίεσι	—	—
νέαις	—	—	—
παιδίοις	—	—	—
ἀνθρώπου	εὐδαίμονος	—	—
γυναίκα	—	—	—
παιδίον	—	—	—
ἀνθρώπου	πένητος	—	—
γυναικὸς	—	—	—
παιδίου	—	—	—
τρόπου	ἀπλοῦ	—	—
ζωῆς	—	—	—
πράγματος	—	—	—
ἀνδρὶ	ἄρπαγι	—	—
γυναικὶ	—	—	—
κορασίῳ	—	—	—
ἀνθρωπος	πλεονέκτης	—	—
γυνή	λάλος	—	—
—	κλέπτῃς	—	—
—	—	—	—
ἀριθμὸς	ἴσος	—	—
ποσότης	—	—	—
ποσὸν	—	—	—

Ἐπεξεργασία

Νὰ τεθῶσι τὰ παραλειπόμενα ἐπίθετα σύμφωνα πάντοτε μετὰ τὰ σχετικὰ οὐσιαστικά καὶ νὰ σχηματισθῶσι τὰ παραθετικά αὐτῶν σύμφωνα καὶ ταῦτα μετὰ τὰ σχετικὰ οὐσιαστικά.

Ἐρωτήσεις.

Πότε τὰ παραθετικά εἰς τεροσ καὶ τατοσ ἔχουσιν ὁ πρό τῆς κατὰλήξεως καὶ πότε ἔχουσιν ὦ :

Ουσιαστικά	Ἐπίθετα θετικά	Παραθετικά εἰς ἰων-ιον, ιστος, ἰση, ἰστον	
		Συγκριτικά	Ἑπερθετικά
χαρακτήρ	αἰσχροῦς	—	—
συμπεριφορᾶ	—	—	—
ὕποκείμενον	—	—	—
ἄνδρoς	ἐχθροῦ	—	—
γυναικὸς	—	—	—
ἐδάφους	—	—	—
καρπὸν	ἡδῶν	—	—
τροφῆν	—	—	—
μέλι	—	—	—
νέοι	καλοὶ	—	—
νέαι	—	—	—
ἄνθη	—	—	—
παισὶ	κακοῖς	—	—
περιστάσεσι	—	—	—
δεινοῖς	—	—	—
σρωῦς	μικροῦς	—	—
προσπαθείας	—	—	—
ἀποτελέσματα	—	—	—
ἄρτου	ἐλίγου	—	—
τροφῆς	—	—	—
ὕδατος	—	—	—
πόνω	πολλῶ	—	—
τροφῆ	—	—	—
ὕδατι	—	—	—
ἄνδρες	μεγάλοι	—	—
γυναῖκες	—	—	—
κατορθώματα	—	—	—

Ἑπεξεργασία.

Νὰ τεθῶσι τὰ παραλειπόμενα ἐπίθετα σύμφωνα μετὰ τὰ σχετικὰ οὐσιαστικά καὶ νὰ σχηματισθῶσι τὰ παροθετικά αὐτῶν σύμφωνα καὶ ταῦτα μετὰ τὰ σχετικὰ οὐσιαστικά.

Ἑρωτήσεις.

Εἰς ποίας πτώσεις ἔχουν διπλοῦς τύπου, τὰ εἰς ἰων-ιον συγκριτικά;

Γόμνασμα 33.

Ἀντωνυμίας.

Προσωπικαὶ ἐγώ — σύ.

Νὰ τίθενται αἱ λείπουσαι προσωπικαὶ εἰς κάθε μετοχὴν σχετικὴν, συμφωνοῦσαι κατὰ πτώσιν καὶ ἀριθμὸν.

Παρῶν ἐγώ, παρόντος, παρούσης, παρόντι, παρούση, παρούσαν, παρόντα, παρόντες, παροῦσαι, παρόντα, παρόντων, παρουσῶν, παροῦσι, παρούσαις, παρόντας, παρούσας.
σύ γράφων, γράφουσα, γράφοντας, γραφούσης, γράφοντι, γραφούση, γράφοντα, γράφουσαν, γράφοντες, γράφουσαι, γράφοντα, γραφόντων, γραφουσῶν, γράφουσι, γραφούσαις, γράφοντας, γραφούσας.

Γόμνασμα 34.

Κτητικαὶ Ἀντωνυμίας.

Νὰ τίθεται ἡ παραλειπομένη κτητικὴ σύμφωνα μετὰ τὸ σχετικὸν οὐσιαστικὸν κατὰ γένος ἀριθμὸν καὶ πτώσιν.

Ὁ ἐμὸς πατήρ, μήτηρ, ἔργον, πατρός, μητρός, ἔργου, πατρί, μητρί, ἔργῳ, πατέρα, μητέρα, μόχθοι, σκέψεις, ἔργα, μόχθων, σκέψεων, ἔργων, μόχθοις, σκέψεσιν, ἔργοις, μόχθους, σκέψεις, ἔργα.
Ὁ σὸς υἱός, ἡ θυγάτηρ, τὸ κτήμα, υἱοί, θυγατέρες, κτήματα, υἱοῦ, θυγατρὸς, κτήματος.
ἡμέτερος παῖς, μήτηρ, παιδίον, παῖδες, μητέρες, παιδία, παιδός, μητρός, παιδίου, παιδας, μητέρας, παιδία.
ὁμέτερος γονεὺς, ναῦς, πλοῖον, γονέως, νεώς, πλοίου, γονέων, νεῶν, πλοίων, γονεῦσι, ναυσί, πλοίοις.

Γόμνασμα 35.

Δεικτικαὶ Ἀντωνυμίας.

Νὰ τίθεται ἡ παραλειπομένη δεικτικὴ σύμφωνα μετὰ κάθε σχετικὸν οὐσιαστικὸν κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν.

οὗτος ὁ κύων, ἡ κύων, τὸ φρέαρ, τοῦ κυνός, τῆς κυνός, τοῦ φρέατος, τῷ κυνί, τῇ κυνί, τῷ φρέατι, οἱ κύνες,

αἱ κύνες, τὰ φρέατα, τοῖς κυσί, ταῖς κυσί, τοῖς φρέασι, τοὺς κύνας, τὰς κύνας, τὰ φρέατα, τῶν κυνῶν, τῶν κυνῶν, τῶν φρεάτων.

τοιούτος τρόπος, συμπεριφορά, ἀτύχημα, τρόπου, συμπεριφορᾶς ἀτυχήματος, τρόπω, συμπεριφορᾶ, ἀτυχήματι, τρόποι, συμπεριφοραί, ἀτυχήματα, τρόπων, συμπεριφορῶν, ἀτυχημάτων, τρόποις, συμπεριφοραῖς, ἀτυχήμασι, τρόπους, συμπεριφορᾶς, ἀτυχήματα.

τοσοῦτος κόπος, μέριμνα, πλήθος, κόπου, μερίμνης, πλήθους, κόπω, μερίμνη, πλήθει, κόπον, μερίμναν, πλήθος, κόποι, μερίμναι, πλήθη, κόποις, μερίμναις, πλήθεισι, κόπους, μερίμνας, πλήθη, κόπων, μεριμνῶν, πληθῶν.

παῖς τηλικούτος, κόρη, ἔργον, παιδός, κόρης, ἔργου, παιδί, κόρη, ἔργω, παῖδα, κόρην, ἔργον, παῖδες, κόραι, ἔργα, παίδων, κορῶν, ἔργων, παισί, κόραις, ἔργοις, παῖδας, κόρας, ἔργα.

Ὁ λόγος ὅδε, ἡ λέξις, τὸ ῥήμα, τοῦ λόγου, τῆς λέξεως, τοῦ ῥήματος, τῷ λόγῳ, τῇ λέξει, τῷ ῥήματι, οἱ λόγοι, αἱ λέξεις, τὰ ῥήματα, τῶν λόγων, τῶν λέξεων, τῶν ῥημάτων, τοῖς λόγοις, ταῖς λέξεσι, τοῖς ῥήμασι, τοὺς λόγους, τὰς λέξεις, τὰ ῥήματα.

Γύμνασμα 36.

Ἄυτοπαθεῖς Ἄντωνυμιαί.

Νὰ τίθεται ἡ παραλειπομένη αὐτοπαθῆς ἀντωνυμία ἀναλόγως τοῦ προσώπου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ῥήματος.

1) Λούω τὴν—κεφαλὴν. 2) ἰ-ροσέχω—. 3) καθάρισον τὸ—πρόσωπον. 4) Ὁ Γεώργιος καθαρίζει τὰς—χεῖρας. 5) Ἡ Ἑλένη περιποιεῖται τὴν—κόμην. 6) Λούομεν τοὺς—πόδας. 7) Κτενίζομεν—. 8) Νίπτετε τὰς—χεῖρας. 9) Ἄνοιγέτωσαν τοὺς—ὀφθαλμούς. 10) αἱ κόραι καθαρρίζετωσαν—.

Παρατήρησις.

Ὅπου ὑπάρχει ἀντικείμενον, θὰ θέτωμεν τὴν γενικὴν τῆς ἀναλόγου αὐτοπαθοῦς ἀντωνυμίας, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει, θὰ θέτωμεν τὴν αἰτιατικὴν τῆς ἀναλόγου αὐτοπαθοῦς ἀντωνυμίας.

Γόμ.ν.α.σ.μ. 37

Ἄλληλοπαθῆς Ἄντωνυμία.

Νά τεθῆ ἡ κατάλληλος πτῶσις τῆς ἀλληλοπαθοῦς.

- 1) Ἀγαπήσωμεν.— 2) ἀγαπάτε.— 3) βαστάζετε τὰ βάρη.—
4) αἱ γυναῖκες ὑποστηρίζουσιν.— 5) αἱ μαθήτριάι ἀγαπάτωσαν.
6) τὰ παιδία μιμοῦνται.—

Παρατήρησις.

*Ὅπου ὑπάρχει ἀντικείμενον, θά θέτωμεν τὴν γενικὴν τῆς ἀλληλοπαθοῦς ἀντωνυμίας, ἄλλως θά θέτωμεν τὴν αἰτιατικὴν τῆς ἀλληλοπαθοῦς ἀντωνυμίας.

Γόμ.ν.α.σ.μ. 38.

Ἡ Ἀναφορικὴ ὁσις, ἥτις ὅτι.

Νά τεθῆ ἡ παραλειπομένη ἀναφορικὴ σύμφωνα μὲ τὸ κάθε σχετικὸν οὐσιαστικὸν κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτῶσιν.

Τοῦ ἀνθρώπου—, τῆς γυναικός—, τοῦ παιδίου—, τῷ ἀνδρὶ—, τῇ μαθητρίᾳ—, τῷ βρέφει—, οἱ μαθηταί—, αἱ μαθήτριαι—, τὰ μῆλα—, τῶν παίδων—, τῶν μητέρων—, τῶν προδότην—, ταῖς γυναῖξιν—, τοῖς μαθηταῖς—, τὰς μαθητρίαις—, τοὺς νέους—, τὰ ζῶα—.

Γόμ.ν.α.σ.μ. 39.

Ἡ ἄοριστος τίς—τί.

Νά τίθεται ἡ παραλειπομένη ἄοριστος σύμφωνα μὲ τὸ κάθε σχετικὸν οὐσιαστικὸν.

Ἀνθρωπός τις, σφαῖρα, δῶρον, ἀνθρώπου, σφαίρας, δώρου, ἀνθρώπων, σφαιρά, δώρων, ἀνθρωποι, σφαιραῖ, δῶρα, ἀνθρώπων, σφαιρῶν, δώρων, ἀνθρώποις, σφαιραῖς, δώροις, ἀνθρώπους, σφαίρας, δῶρα.

Γύμνασμα 40.

Ἀριθμητικά.

εἰς μία ἓν, τρεῖς τρία, τέσσαρες τέσσαρα, οὐδεις οὐδεμία οὐδέν, μηδεις μηδεμία μηδέν.

Νὰ γράφεται με ἀνάλογον λέξιν κάθε ἀριθμὸς, ποὺ συνοδεύει κάθε οὐσιαστικόν.

1	ἄνθρωπου,	1	γυναϊκός,	1	βιβλίου,	
1	ἄνθρώπων,	1	γυναϊκί,	1	βιβλίω,	
1	ἄνθρωπον,	1	γυναϊκός,	1	βιβλίον,	
3	παῖδες,	3	μαθητρίαι,	3	πρόβατα,	
3	παίδων,	3	μαθητριῶν,	3	προβάτων	
3	παισί,	3	μαθητρίαις,	3	προβάτοις	
3	παῖδας,	3	μαθητρίας,	3	πρόβατα,	
4	ἄνδρες,	4	γυναῖκες,	4	βιβλία,	
4	ἄνδρων,	4	γυναϊκῶν,	4	βιβλιῶν,	
4	ἄνδράσι,	4	γυναϊξί,	4	βιβλίους,	
4	ἄνδρας,	4	γυναϊκας,	4	βιβλία,	
(οὐδεις)	0	ἄνθρ,	0	γυνή,	0	βιβλίον
(οὐδενός)	0	ἄνδρός,	0	γυναϊκός,	0	βιβλίον,
(οὐδενί)	0	ἄνδρῖ,	0	γυναϊκί,	0	βιβλίω,
(οὐδένα)	0	ἄνδρα,	0	γυναϊκα,	0	βιβλίον.

Γύμνασμα 41.

Νὰ ἀναγνωσθῶσι με λέξεις τὰ ὑπὸ τῶν ἀριθμῶν τῶν κάτωθι δηλούμενα τακτικά, πολλαπλασιαστικά, ἀναλογικά, χρονικά, οὐσιαστικά καὶ ἐπιρρήματα.

1ος 2ος 3ος 4ος 5ος 6ος 7ος 8ος 9ος 10ος 20ός 30ός κ. λ. π.
1οῦς 2οῦς 3οῦς 4οῦς 5οῦς 6οῦς 7οῦς 8οῦς 9οῦς 10οῦς 20οῦς 30οῦς κ. λ. π.

2άσιος 3άσιος 4άσιος 5άσιος 6άσιος 7άσιος 8άσιος κ. τ. λ.

2ραῖος 3αῖος 4αῖος 5αῖος 10αῖος κ. τ. λ.

1άς 2άς 3άς 4άς 5άς 10άς κ. τ. λ.

1άπαξ 2ῖς 3ῖς 4άκις 5άκις 10άκις κ. τ. λ.

Γύμνασιμ 42.

Ρήματα βαρύιονα.

Παιδεύεις, παιδεύης, παιδεύεις, παίδευε, παιδεύετε, παιδεύητε, παιδεύοιτε, παιδεύετε, εξεπαιδευον, εκπαιδεύσουσιν, εξεπαιδευσαν, εκπεπαιδευκασιν, εξεπεπαιδευκασαν, εκπαιδεύσωσιν, εκπεπαιδευκότες ὧσιν, εκπεπαιδευκότες ἔστωσαν ἐπεπλέχθαι, πλέξομεν, ἐπλέξαμεν, πλέξον, τρίβειν, πεισοι, ὁ συμπλέξας, οἱ συμπεπλεχότες, ἡ πεπεικυῖα.

Ἐπεξεργασία.

1) Νά ἀναγνωρισθῆ κάθε τύπος. 2) Τά εἰς ἐνικόν νά τρέπονται εἰς πληθυντικόν καί τάνάπαλιν εἰς τὸ ἴδιον πρόσωπον. 3) Τά δεύτερα πρόσωπα νά τρέπονται εἰς τρίτα καί τάνάπαλιν μὲ τὸν ἴδιον ἀριθμόν. 4) Ὅπου εἶνε ἀπαρέμφατον νά εὐρίσκωνται καί οἱ ἄλλοι χρόνοι, καθὼς καί εἰς τὴν μετοχὴν εἰς τὸν ἴδιον ἀριθμόν καί γένος. 5) Ἐριμνηεῖα τῶν τύπων εἰς τὴν Νέαν.

Σ η μ. Τὸ ἴδιον σύστημα ἐπεξεργασίας νά ἐφαρμοζῆται καί εἰς τὰ παρὰ κάτω γυμνάσια, ὅπου δὲν ὑπάρχει σημείωσις σχετική.

Γύμνασιμ 43.

Ἐκπαιδεύεται, εκπαιδεύηται, εκπαιδεύοιτο, εκπαιδευέσθω, εξεπαιδεύου, εξεπαιδεύθης, εκπεπαιδευται, εξεπεπαιδευσο, εκπαιδευθήσει, εκπαιδευθῆ, εκπεπαιδευμένος ἦς, συμπλεξάσθω, συμπλέχθητε, συμπεπλέχθωσαν, πείθονται, πεισθεῖτε, πείσθητε, πέπεισθε, πεπεισθαι, πεισθῆναι, τὸ πεισθέν, ἡ πεπεισμένη, ἡ πεισθησομένη, τέτριπται, ἐπέπειστο, τριφθήσεσθε, τριφθήσεσθαι, ἀκήκοα, ἀπολωλώς, ἐγγερμένη.

Ἐπεξεργασία.

*Ἴδε γύμν. 49. 42.

Ἐρωτήσεις.

Τί γίνονται τὰ ἄφωνα πρὸ τῶν καταλήξεων **ὄω, ὄα, ὄαι, ὄο, ραι, ται, ὄθε, ὄθαι, ὄθν** καί **θῶσομαι**; εἰς ποῖα ῥήματα ὁ παρακείμενος τοῦ ἐνεργητικοῦ ἔχει **κ**, εἰς ποῖα **φ**, καί εἰς ποῖα **κ**, εἰς τὰ σύνθετα ποῦ γίνεται ἡ αὔξησης; εἰς ποῖαν ἐγκλίσιν ὑπάρχει ἡ αὔξησης;

ποιοι χρόνοι παίρνουν τήν αύξησιν ; εις ποίους χρόνους τίθεται ὁ ἀναδιπλασιασμός ; πότε λαμβάνουν ἀναδιπλασιασμόν ὁ παρακείμενος καί ὁ ὑπερσυντέλικος ; πόσων εἰδῶν εἶνε ὁ ἀναδιπλασιασμός ; ποία ῥήματα λαμβάνουν τὸν Ἀττικὸν ἀναδιπλασιασμόν ;

Γύμνασμα 44.

Συνηρημένα ἰῆς Α'. συζυγίας.

Νικᾶ, ἐάν νικᾶ, νικῶ, νικάτω, νικάτε, ἐάν νικάτε, νικῶτε, νικάτε, ἐξενίκα, ἐκτιμάται, ἐξετιμάτο, προτιμάται, προετιμώμεθα, ἐάν προτιμάται, προτιμῶσθε, προτιμάσθωσαν, ἢ προτιμῶσα, ἢ ἐκτιμωμένη, γελᾶ, γελᾶτε, ἐάν γελᾶτε, γελῶτε, γελᾶν, νικᾶν, τιμᾶσθαι, ἢ προτιμωμένη, ἢ γελῶσα οἱ βοῶντες, βοᾶ, βοῶντα.

Ἐπεξεργασία.

*Ἴδε γύμν. 40.42

Γύμνασμα 45

Συνηρημένα Β'. συζυγίας.

Ποιεῖ, ποιῆ, ποιοί, ποίει, ἐξεποίεις, ἐλαλεῖτε, ὠμίλου, ποιῶσι, ποιῶσι, ποιοῖεν, ποιεῖτωσαν, τυραννοῦνται, τυραννείτωσαν, αἰδεῖται, ἐπαινῆται, ποιοῖτο, ἀρκεῖσθωσαν, ὁ λαλῶν, περιποιεῖται, περιποιεῖσθω, ἐκτελοῖτο, ἐκτελεῖσθωσαν, αἰδεῖσθαι, ὁ τελούμενος.

Ἐπεξεργασία

*Ἴδε γύμνασμα 40.42

Γύμνασμα 46.

Συνηρημένα Γ'. συζυγίας.

Δηλοῖ, ἐάν δηλοῖ, δηλοῖ καὶ δηλοῖη, δηλούτω, ἐξεδήλου, ἐκδηλώτε, ἐκδηλοῖεν, δηλοῦν, ὁ δηλῶν, φανεροῦσι, φανερώσι, φανεροῖεν, φανερούτωσαν, ἢ φανερούσα, τὸ φανεροῦν, ταπεινοῦται, ἐταπεινοῦ, ταπεινῶσθε, ταπεινῶσθε, δηλούσθω, φανερούσθαι, ἢ δηλουμένη, ὁ ταπεινούμενος, ἀξίου, ἀξιοῦσα.

Ἐπεξεργασία.

*Ἴδε γύμνασμα 40.42.

Γύμνασμα 47.**Ρήματα εἰς με τῆς Α' συζυγίας.**

Καθίστησι, καθιστῆ, καθισταίη, συνιστάτω, παριστάναι, ἀνίστάς, ἐξέστης, παραστής, παρασταίης, ἀνάστηθι καὶ ἀνάστα, ἀναστάς, ἀνίστασαι, ἀνιστῆ, ἀνισταίω, ἀνίστασο, καθίστασθαι, προϊστάμενος, πίμπλησι, πίμπλαται, πίμπρη, δύναται, δυνάμενος, ἀνιστάναι, ἢ ἀνιστάσα, ὁ ἐμπιμπλάς.

Ἐπεξεργασία.

*Ἴδε γύμνασμα 40.42.

Γύμνασμα 48.**Εἰς με Β' συζυγίας.**

Περιτιθεῖς, κατατιθῆς, συντιθείης, προτίθει, ἐκτιθέμαι, συντιθείς, κατέθετε, καταθῆτε, προτίθεσαι παρετίθεσο, ἐκτιθῆ, ἐκτίθεσο, συντίθεσθαι, ἢ προστιθεμένη, κατέθετο, ἀπόθοιτο, ἀποθέθῃ, οἱ ἀποθέμενοι, παραθέσθαι, ἀφίησι, ἀφιεί, ἀφιῆ, ἀφιεῖη, ἀφιέτω, ἀφιέναι, ὁ ἀφιείς, τὴν ἀφείσαν, ἀφῶσιν, ἀφείην, ἀφες, ἀφιεται, ἀφιῆται, ἀφιείτο, ὁ ἀφιέμενος, ἀφίεσθαι, σύνης, συνιέναι, συνιέντες.

Ἐπεξεργασία.

*Ἴδε γύμνασμα 40.42.

Γύμνασμα 49.**Εἰς με Γ' συζυγίας.**

Παραδίδωμι, ἀπέδιδουν, ἀπέδομεν, παραδιδῶ, παραδιδόην, παρέδωκας, παραδῶς, παραδοίης, παράδος, παραδοῦναι, τὸ παρα-

δόν, ἢ ἀποδιδούσα, ἢ ἀποδοῦσα, ἐκδίδουσαι, παραδίδουσαι, προδιδόντων, παραδιδόντων, ἀποδόντων, προδόντων, ὁ παραδιδόμενος, ὁ ἀποδόμενος.

Ἐπεξεργασία.

Ἴδε γύμνασμα 49. 42.

Γύμνασμα 50.

Εἰς με Δ'. συζυγίας.

Δείκνυσι, δεικνύη, δεικνύοι, δεικνύτω, δεικνύοι, ὁ δεικνύς, δεικνύσαι, ἀπεδείκνυσσο, ἀποδεικνύηται, καταδεικνύοιτο, καταδεικνύσθω, καταδεικνύσθαι, ἢ ἀποδεικνυμένη συζεύγνυς, συζεύγνυς, συζευγνύης, συζευγνύοις, συζεύγνυ, ὁ συζευγνύς, ἀμφιέννυσθε, ἀμφιεννύησθε, ἀμφιεννύοισθε, ἀμφιέννυσθαι, ὁ ἀμφιεννύμενος.

Ἐπεξεργασία.

Ἴδε γύμνασμα 49. 42.

Γύμνασμα 51.

ᾠνησεν, ᾠνήθη, ᾠνηθῆναι, ἐνέπλησεν, ἐνεπλήσθη, ἐνέπρησεν, ἐνεπρήσθησαν, ἐμπρησον, ἐμπρήσθητι, ὁ ἐμπλήσας, ὁ ἐμπλήσθεις, ἡγάσθη, ὁ ἀγασθείς, ἢ δυνηθεῖσα, δυνησεται, ἐπιστήσεται, ᾠνεῖται, ᾠνεῖσθαι, ᾠνοῖτο, ὁ ᾠνούμενος.

Ἐπεξεργασία.

1) Ἀναγνώρισις τῶν τύπων. 2) νὰ τεθῶσιν οἱ τύποι εἰς ἐνεστῶτας τοῦ αὐτοῦ προσώπου, ἀριθμοῦ καὶ ἐγκλίσεως.

3) Οἱ ἐνεστώτες νὰ ἀντικατασταθῶσι μὲ ἀορίστους εἰς τὸ ἴδιον πρόσωπον, ἀριθμὸν καὶ ἐγκλίωσιν.

Γύμνασμα 52.

Ἀποδιδράσκεις, ἀποδιδράσκης, ἀποδιδράσκοι, ἀποδιδράσκε, ἀποδιδράσκειν, ἀποδιδράσκων, καταβαίνει, καταβαίη, κατα-

βαίνοι, καταβαίνετω, καταβαίνειν, καταβαίνουσα, ρεῖ, ρέη, ρέοι, ρεῖν, ρέον, γινώσκουσι, γινώσκωσι, γινώσκουσιν, γινώσκοντων, γινώσκειν, ἢ γινώσκουσα, ἐνδύομαι, ὁ ἐνδύμενος, ἐνδύεσθαι, φθάνει, φθάνοι, φθάνειν, ἢ φθάνουσα, χαίρει, χαίρη, χαίροι, χαῖρε, χαίρειν, τὸ χαῖρον, ἀλίσκονται, ἠλίσκοντο, ἀλίσκεσθαι, τὸ ἀλίσκόμενον, ζῆ, ζῆθι, ζῶη, ζῆν, ἢ ζῶσα, φύεσθαι, φύεται, ἢ φυομένη.

Ἐπεξεργασία.

1) Ἀναγνώρισις τῶν τύπων. 2) ἀντικατάστασις αὐτῶν μὲ δευτέρους ἀορίστους εἰς τὸν ἴδιον ἀριθμὸν, πρόσωπον καὶ ἔγκλισιν.

Γύμνασιον 53.

Τὰ ῥήματα εἰμί, εἶμι, φημί καὶ οἶδα.

Πάρεστι, ἀπῆν, παρῆ, παρείη, παρέστω, παρεῖναι, ὁ παρών, φῆς, ἔφησθα, φῆς, φαίης, φάθι, φάναι, ἢ φάσκουσα, ἴασιν, ἦσαν, ἀπίωσιν, ἀπίουσιν, ἀπιέναι, ἢ ἀπιούσα, σύνισμεν, συνῆσμεν, συνειδῶμεν, συνειδεῖμεν, σύνιστε, συνειδέναί, τὸ συνειδός, συνείσει, συνείσοιτο.

Ἐπεξεργασία.

1) Ἀναγνώρισις τῶν τύπων. 2) τροπὴ τῶν τρίτων προσώπων εἰς δεύτερα καὶ τάνάπαλιν. 3) τροπὴ τοῦ ἐνικοῦ εἰς πληθυντικὸν καὶ τάνάπαλιν. 4) τὰ ἀπαρέμφατα καὶ αἱ μετοχαὶ εἰς μέλλοντας.

Γύμνασιον 54.

Ἀνώμαλα διάφορα.

Διανέμει, βούλεται, γινώσκωμεν, εὐρίσκετε, μανθάνουσιν, ἀφικνοῦνται, ἀγορεύουσιν, ἀπεχθανόμεθα, θνήσκετε, ἀπολλύασι, βάλλουσι, γίγνεσθε, δάκνωσιν, ἐγείρεσθε, ἐκπλήττεται, ἔρχεται, ἔχετε, ζεύγνυσθε, ἤδονται κεράννυται, λαγχάνουσι, λαμβάνωμεν, λανθάνει, λέγεις, λείπει, μαχόμεθα, μίγνυμεν, μιμνήσκειται, οἰόμεθα, ὀμνῶσιν, ὀρᾶ, πάσχει, πῆγνυνται, πίνεις, πίπτει, πράττο-

μεν, πυγθάνει, ρεῖ, ῥήγνυσι, ῥώννυμεν, σβέννυται, σήπεται, τέμνετε, τήκουσι, τίκτει, τρέχουσι, τυγχάνετε, τύπτομεν, ὑπισχνοῦνται, φέρετε, φεύγει, φθάνει, χαίρεις, ὠθεῖ, ὠνούμεθα,

Ἐπεξεργασία.

1) Ἀναγνώρισις τῶν τύπων. 2) Ἀντικατάστασις αὐτῶν με ἀορίστους μέλλοντας καὶ παρακειμένους εἰς τὸν ἴδιον ἀριθμὸν, πρόσωπον καὶ ἔγκλισιν.

Γύμνασμα 35.

Περὶ αὐξήσεως.

Ἀγοράζομεν, ἐλπίζετε, ὀδύρομαι, ἱκετεύει, ὑδρίζουσι, αἰσθάνομεθα, εἰκάζεις, αὐξάνουσιν, οἰκτίζει, εὐρίσκεις, παιδεύομεν, ῥίπτετε, βούλεται, δυνάμεθα, μέλλετε, ὠνοῦνται ὠθεῖ, ἔφ, ἐθίζει ἐλίσσομεν, ἐλκύουσιν, ἔχομεν, ἐορτάζετε, ὄρατε.

Ἐπεξεργασία.

1) Ἀναγνώρισις τῶν τύπων. 2) Ἀντικατάστασις αὐτῶν με παρατατικούς εἰς τὸν ἴδιον ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον.

Γύμνασμα 36.

Συγκόπτουσι, συμπλέκετε, ἐμβάλλουσιν, ἐγκρίνομεν, συλλαμβάνει, συρράπτουσι, συζῶσι, συγχέεις, συγγράφουσιν, ἐγγράφει, ἐμμένει, συγχωνεύουσι, ἐπιγράφεται, παραλείπει, ἀντιπράττουσιν, ἀναγράφει καταστρέφετε, περιφέρεται, ἀπολαμβάνει, ἐκπίπτουσι, διατρέχει, ἐπιβάλλεται, προμηνύεται, καθορᾷ, συνωθεῖ, κατέχει.

Ἐπεξεργασία.

1) Ἀναγνώρισις τῶν τύπων. 2) Ἀντικατάστασις αὐτῶν με ἀορίστους εἰς τὸν ἴδιον ἀριθμὸν πρόσωπον καὶ ἔγκλισιν.

Γύμνασμα 37.

Περὶ ἀναδιπλασιασμοῦ.

Παιδεύομεν, θύετε, φυτεύουσι, χορεύεις, κάμνει, πνέει, δρᾷ, γράφεται. ζητεῖ, ῥίπτομεν, σπείρατε, φθειρούσιν, εἰσπέμπουσιν,

συνιοκοδοσι, παρανομεῖ, ἐγχειρίζει, γιγνώσκομεν, κτώμεθα, πίπτομεν, λαμβάνετε, λαγγάνουσιν, ἀκούει, ἐλαύνεις, ἐσθίομεν, ἐρχονται, ὀμνύεις, ἀπόλλυσι, ὀρύττει, φέρετε, ἐγείρονται.

Ἐπεξεργασία.

Νά ἀντικατασταθῶσιν οἱ τύποι μέ παρακειμένους καί ὑπερσυντελικούς εἰς τὸν ἴδιον ἀριθμὸν, πρόσωπον καὶ ἔγκλισιν.

Γύμνασιον 38.

Πλέκεται, πλέκονται, πλέκεσθε, τρίβεσθε, τρίβεται, κόπτεσθε, βρεχόμεθα, λείπονται, πείθεσθε, στηριζόμεθα, κομίζονται, ταραττεσθε, ἐμπαιζόμεθα, κλέπτονται, τρέπεσθε, τρεφόμεθα, τρέφεται, ψεύδεται, ταραττεσθε, γράφεται, φαίνεται, κρίνεσθε, φαινόμεθα, κρινόμεθα.

Ἐπεξεργασία.

1) Ἀναγνώρισις τῶν τύπων. 2) ἀντικατάστασις αὐτῶν μέ παρακειμένους, ὑπερσυντελικούς καὶ παθητικούς ἀορίστους εἰς τὸν ἴδιον ἀριθμὸν, πρόσωπον καὶ ἔγκλισιν.

Γύμνασιον 39.

Ἐζήσας, ἐζήσε, ζήσας, ἐδίψησας, διψήσας, ἐχρήσατο, χρήσασθαι, χρησάμενος, ἐπλευσας, ἐπλευσεν, ἐδεήθη, ἴαε, ἴαται, θηρᾷ, αἰδεῖται, γελᾷ, σπᾷ, χαλῶμεν, τελεῖτε, καλοῦσι δρᾷ, ὄμνουσι, ἀροῦμεν, ξέομεν, ζέομεν, ἀρκοῦσιν.

Ἐπεξεργασία.

1) Ἀναγνώρισις τῶν τύπων. 2) Ἀντικατάστασις τῶν ἀορίστων μέ ἐνεστώτας, καὶ τῶν ἐνεστώτων μέ μέλλοντας καὶ ἀορίστους εἰς τὸν ἴδιον ἀριθμὸν, πρόσωπον καὶ ἔγκλισιν. 3) Παρατηρήσεις εἰς τὴν συναίρεσιν τοῦ ἐνεστώτος καὶ τὴν μὴ ἔκτασιν τοῦ θεματικοῦ φωνήεντος εἰς τοὺς μέλλοντας καὶ ἀορίστους.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ

Γύμνασμα 60.

Ρήματα ἐξ ὀνομάτων.

Τιμή, ἀνία, ὀφθαλμία, πόνος, δοῦλος, βασιλεύς, φύλαξ, μέλας, καθάρος, εὐδαίμων, δόξα, ἡσυχος, φανάκη, ὑστερος, ἡδύς, ὑγιής, χαλεπός, λαμπρός, μέγας, μῆκος, Βοιωτός, Φίλιππος, πίθηκος, θάνατος, στρατηγός.

Ἐπεξεργασία.

- 1) Νά σχηματισθῶσιν ἐκ τῶν ἄνω ὀνομάτων ῥήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλήξεων ἄω, ιάω, έω, ὄω, εὖω, ζω, αζω, ἴζω, νω, αινω, αιρω.
- 2) Νά ἐξηγηθῇ ἡ σημασία κάθε καταλήξεως.

Γύμνασμα 61.

Ρήματα.

Ἐκ ῥημάτων καὶ ἐξ ἐπιρρημάτων.

Γηράω, ἡδύω, στένω, ἔρπω, κλαίω, τυραννῶ, αἰτῶ, δίχα, ἐγγύς, γρῶ, ἀλαλά.

Ἐπεξεργασία.

- 1) Νά σχηματισθῶσιν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ῥήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλήξεων σκω, ἄζω, ὑζω, ἴζω, ιάω, καὶ εἰω.
- 2) Νά ἐξηγηθῇ ἡ σημασία κάθε καταλήξεως.

Γύμνασμα 62.

Οὐσιαστικά ἐκ ῥημάτων.

- 1) Γράφω, νέμω, πέμπω, τρέφω, ποιῶ, πρόφημι, αὐλέω, καλῶ, σφίζω, συλλαμβάνω.
- 2) Φθειρω, τρέπω, ἀμείβω, λέγω, μαίνομαι, βασιλεύω, κολακεύω, ἀδύρομαι, λύω, πράττω, θύω.

- 3) Ποιῶ, γράφω, γιγνώσκω, ψεύδομαι.
 4) Ἄρῳ, πλήττω, κλείω.
 5) Βουλεύομαι, δικάζω, θεάομαι· ὦμαι, βαίνω

Ἐπεξεργασία.

Νὰ σχηματισθῶσιν ἐκ τῶν ἀνωτέρων οὐσιαστικά, ὡς ἐξῆς :

- α') Ἐκ τῆς σειρᾶς 1 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλήξεων εὐς, ὄς, τῆς, τῆρ.
 πωρ (θηλ. τις, τειρα, τρία, τρίς), σημαίνοντα τὸ ἐνεργοῦν πρόσωπον.
 β') Ἐκ τῆς σειρᾶς 2 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλήξεων α, η, ο; (γεν. ου),
 ια (εια], μος, σις, σία, σημαίνοντα τὴν ἐνέργειαν.
 γ') Ἐκ τῆς σειρᾶς 3 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλήξεων μα, μύ, ος (γεν.
 ους), σημαίνοντα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας.
 δ') Ἐκ τῆς σειρᾶς 4 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλήξεων τρον, θρον, ση-
 μαίνοντα τὸ ὄργανον
 ε') Ἐκ τῆς σειρᾶς 5 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλήξεων τῆριον, τρον.
 θρον, σημαίνοντα τὸν τόπον.

Γύμνασμα 63.

Οὐσιαστικά ἐξ ἐπιθέτων.

Σοφός, κακός, ἀληθής, εὖνους, εὐρύς, δίκαιος, σῶφρων, ἰε-
 ρός, ταχύς, βοηθός, ἐνεργός, ἄξιος, ἐχθρός, θερμός, δεξαμένη.

Ἐπεξεργασία.

Νὰ σχηματισθῶσιν ἐκ τῶν ἀνωτέρων οὐσιαστικά, ὡς ἐξῆς :

- 1) Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλήξεων ια, ια, (εια, οια), ὄς (γεν. ους),
 σύνη, τῆς.
 2) Εἰς μερικά κατὰ τὸν τύπον τοῦ θηλυκοῦ, εἰς μερικά ἐκ τοῦ θηλυ-
 κοῦ δι' ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου καὶ εἰς τὰς μετοχὰς ἐκ τοῦ θηλυ-
 κοῦ διὰ καταβιβασμοῦ τοῦ τόνου.

Γύμνασμα 64.

Οὐσιαστικά ἐξ οὐσιαστικῶν.

- 1) Ἴππος, ἱερόν, δήμος, πόλις, φυλή, ὄπλον, θιάσος, στρατιά
 2) Παις, ῥύαξ, θυγάτηρ, πίναξ, οἶκος, παῖς, νέφος, δένδρον.

- 3) Μέτωπον, γαστήρ, χεῖλος,
- 4) Στρατηγός, ἔμπορος, χαλκεύς, λατρός, διδάσκαλος.
- 5) Ἐλαία, ὄρνις, μύρμηξ, ῥόδον.
- 6) Βορέας, Ἀσκληπιός, Πέλοψ, Ἡρακλῆς, Δητώ, Κρόνος, Θέστιος, Δαναός.
- 7) Ἄετός, λύκος, λαγώς.
- 8) Κόρινθος, Μέγαρα, Ἀσία, Λάμψακος, Τάρας, Τεγέα, Γύθειον, Κρότων, Αἶγινα, Σικελία.

Ἐπεξεργασία.

Νά σχηματισθῶσιν οὐσιαστικά ὡς ἑξῆς :

- α'). Ἐκ τῆς σειρᾶς 1 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλήξεων εὖς, (θῆλ. εια), τῆς, (θῆλ. τις), ἔτης' ἴτης, ὄτης, ἰώτης, τὰ ὅποια λέγονται παρώνυμα καὶ δηλοῦσι τὴν σχέσιν μὲ τὸ ὑπὸ τοῦ πρωτοτύπου δηλούμενον.
- β'). Ἐκ τῆς σειρᾶς 2 ἐπὶ τῇ βάσει, τῶν καταλήξεων ἄριον, ἰον, ἰδιον, ἰς, (γεν. ἰδος), σχος, ἰσχοι, υδριον. ὑλλιον, τὰ ὅποια λέγονται ὑποκοριστικά καὶ σημαίνουν σμίκρυνσιν πρὸς θωπεϊάν ἢ περιφρόνησιν.
- γ') ἐκ τῆς σειρᾶς 3 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλήξεων ἰας καὶ ὦν τὰ ὅποια λέγονται μεγεθυντικά.
- δ') ἐκ τῆς σειρᾶς 4 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλήξεων ἰον εἰον, τὰ ὅποια λέγονται τοπικά
- ε'). ἐκ τῆς σειρᾶς 5 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλήξεων ὦν. ια, ὠνιά, αἰ ὅποια σχηματίζουσι περιεκτικά.
- ς') ἐκ τῆς σειρᾶς 6 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλήξεων ὄης, ἄδης, ἰάδης, ἰδης, (ειδῆς, οἰδῆς), ἰον, (θῆλ.) ας, (αδος) ἰς, (ιδος) αἰ ὅποια σχηματίζουσι πατρωνυμικά.
- ζ'). ἐκ τῆς σειρᾶς 7 ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταλήξεως ἰδεύς, ἡ ὅποια σχηματίζει γονεωνυμικά.
- η'). ἐκ τῆς σειρᾶς 8 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλήξεων ἰος (ια), εὖς (ἰς), νός, ννος, ἴνος, τῆς (τις), ἄτης, ἰάτης, ἄτης, ἰτης, ὄτης, μὲ τὸς ὅποιας, σχηματίζονται τὰ ἔθνικά ἢ τοπωνυμικά.

Γύμνασμα 65.

Ἐπίθετα ἐκ ῥημάτων.

- 1) α') Γράφω, μίγνυμι, ἀλίσκομαι, βαίνω, ἐπαινῶ, θαυμάζω.
- β') γράφω, διαβαίνω.

- 2) φεύγω, μίγνυμι, λείπομαι, στίλβω, στέγω, λάμπω, θάλλω, μαιίνω.
 3) ἄρχω, ἀμύνομαι, ἐρίζω, ὠφελῶ, μάχομαι, φρονῶ, νοῶ, ἐλεῶ, ἐπιλανθάνομαι, σώζω.

Ἐπεξεργασία.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω νὰ σχηματισθῶσιν ἐπίθετα, ὡς ἐξῆς.

- α.) Ἐκ τῆς σειρᾶς 1 α'.) ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταλήξεως **τός**, ἡ ὁποία σημαίνει τὸν δυνάμενον νὰ πάθῃ ἢ ὅ,τι καὶ ὁ παθ. παρακειμένος τῆς μετοχῆς.
 ἐκ τῆς σειρᾶς 1 β') ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταλήξεως **τέος**, ἡ ὁποία σημαίνει τὸν ὀφείλοντα νὰ πάθῃ.
 β.) ἐκ τῆς σειρᾶς 2 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλήξεων **ός, ἦς, ος, νός, ανός, ρός, ερός**, αἱ ὁποιαὶ ἔχουν τὴν σημασίαν τοῦ παθ. παρακειμένου τῆς μετοχῆς.
 γ.) ἐκ τῆς σειρᾶς 3 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλήξεων **ικός, ἴμος, ἴμων, τήριος**, αἱ ὁποιαὶ δίδουν τὴν σημασίαν τῆς ἰκανότητος, ἐπιτηδειότητος ἢ κλίσεως καὶ ῥοπῆς.

Γόμνασμα 66.

Ἐπίθετα ἐξ ὀνομάτων.

- 1) οὐρανός, ἀγορά, κῆπος, χέρσος, οἶκος, ἵππος, βασιλεύς, Κίμων, γέλως, ἡρώς, φύσις, πανήγυρις, θῆλυς, Ἀθηναίος, Ρόδιος.
- 2) ἄργυρος, χρυσός, λίθος.
- 3) καύσις, χρῆσις, ἐδωδή, πένθος.
- 4) χάρις, ἀστήρ, σκότος, φῶς, δέος, παχύς, φειδῶ, ἀπάτη, ὕψος, δίψα, ψόρα, ἀνία, ἰσχύς, φθόνος, λίπος, σκιά, λύπη, ἄνθος, ἀφρός, γάλα, σφήξ.
- 5) πῆχυς, πλέθρον, σπιθαμή, ἔτος, ἡμέρα. ἔαρ, θέρος, φθινόπωρον, νύξ, χειμών.

Ἐπεξεργασία.

Ἐκ τῶν ἄνω νὰ σχηματισθῶσιν ἐπίθετα, ὡς ἐξῆς.

- α.) ἐκ τῆς σειρᾶς 1 μὲ καταλήξεις **ιος** (αιος, ειος, οιος, φος), **κός**, αἱ ὁποιαὶ σημαίνουν τὸν ἀνήκοντα ἢ ἔχοντα σχέσιν.

- β'.) ἐκ τῆς σειρᾶς 2 μὲ καταλήξεις **τος (ους), ινος**, αἱ ὁποῖα σημαίνουν ὕλην καὶ σπανίως χροῶμα.
- γ'.) ἐκ τῆς σειρᾶς 3 μὲ καταλήξεις **μος, ιμος**, αἱ ὁποῖα σημαίνουν τὸν κατάλληλον.
- δ'.) ἐκ τῆς σειρᾶς 4 μὲ καταλήξεις **εις (εντος), ὄεις, νός, εἰνός, λός, πλός, λέος, ῥός, ἀρός, ερός, πρός, ὠδης**, αἱ ὁποῖα σημαίνουν πλησμονήν, ἢ δὲ ὠδης ἐνίοτε καὶ ὁμοιότητα.
- ε'.) ἐκ τῆς σειρᾶς 5 μὲ καταλήξεις **αῖος, ιαῖος, πῖος, ινός, ερινός**, αἱ ὁποῖα σημαίνουν μέτρον ἢ χρόνον.

Γύμνασμα 67.

Ἐπίθετα ἐξ ἐπιρρημάτων.

- 1) Πρόσθεν, ὀπισθεν, ὀψέ, πρωτ', πέρυσι, χθές.
- 2) ῥάγδην, χύδην, καθόλου.

Ἐπεξεργασία.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω νὰ σχηματισθῶσιν ἐπίθετα, ὡς ἐξῆς.

- α') ἐκ τῆς σειρᾶς 1 μὲ καταλήξεις **ιος, ιμος, νός, ινός**.
 β') ἐκ τῆς σειρᾶς 2 μὲ καταλήξεις **αῖος, ικός**.

Γύμνασμα 68.

Παράγωγα ἐπιρρήματα.

- 1) α') Πλαταιαί, Ἀθηναί, Μέγαρα, οἶκος, ἄλλος, αὐτός.
 β') οἶκος, ἄλλος, ἐκεῖ, ἄνω, πᾶς, ἀμφότεροι.
 γ') Μέγαρα, Ἀθηναί, ἄλλος.
- 2) ἄλλος, ἕκαστος.
- 3) α') δίκαιος, κακός, βαρῦς, εὐγενής, ἄλλος, ὁμολογούμενος, ἔσκεμμένος.
 β') βαίνω, μίγνυμι, τρέχω, ἄριστος, ἀγέλη, ταυρος.
 γ') ἄμισθος, ἐθέλων, πάνδημος, ἐλληγίζω, ὀνομάζω.
 δ') ἀναμίγνυμι, ἐναλλάσω.
- 4) ἑπτὰ, δέκα, μῦριοι, πολὺς, πόσος.

Ἐπεξεργασία.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω νὰ σχηματισθῶσιν ἐπιρρήματα, ὡς ἐξῆς

- α'.) ἐκ τῆς σειρᾶς 1 α'. μὲ καταλήξεις **αῖσι, πῖσι, οῖσι, θῖσι**, αἱ ὁποῖα σημαίνουν σιτάσιν ἐν τόπῳ.

ἐκ τῆς σειρᾶς 1 β'. με καταλήξεις **θεν, οθεν, ωθεν**, αἱ ὁποῖα σημαίνουν κίνησιν ἐκ τόπου.

ἐκ τῆς σειρᾶς 1 γ'. με καταλήξεις **δε, ζε, σε**, αἱ ὁποῖα σημαίνουν κίνησιν εἰς τόπον.

β'.) ἐκ τῆς σειρᾶς 2 με κατάληξιν **τε**, ἡ ὁποῖα σημαίνει χρόνον.

γ'.) ἐκ τῆς σειρᾶς 3 α'. με κατάληξιν **ως**, ἡ ὁποῖα σημαίνει τὸν τρόπον καὶ τίθεται εἰς ἐπίθετα καὶ μετοχάς.

ἐκ τῆς σειρᾶς 3 β'. με καταλήξεις **δην, ἄδην, ἰνδην, δον, πδον**, αἱ ὁποῖα σημαίνουν τὸν τρόπον.

ἐκ τῆς σειρᾶς 3 γ'. με καταλήξεις **ι, εἰ, τι**, αἱ ὁποῖα σημαίνουν ἐπίσης τρόπον.

ἐκ τῆς σειρᾶς 3 δ'. με κατάληξιν **θ** σημαίνουσιν ὡσαύτως τρόπον.

ἐκ τῆς σειρᾶς 4 με καταλήξεις **κισ, ακισ**, σημαίνουσας ποσόν.

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

- 1) Στοιχειώδεις Συντακτικὸν τῆς Νέας ἑλληνικῆς γλώσσης διὰ τὴν 5'. τάξιν τῶν δημοτικῶν σχολείων δρχ. 6.
- 2) Συντακτικὸν τῆς Νέας ἑλληνικῆς μετὰ γυμνασμάτων διὰ τὰς ἐμπορικὰς Σχολὰς καὶ Ἑμιγυμνάσια δρχ. 12.
- 3) Ἀσκήσεις εἰς τὴν Γραμματικὴν τῆς Ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης διὰ τὸ Σχολεῖον ἐργασίας δρχ. 10.

Πωλοῦνται παρὰ τῷ συγγραφεῖ

ὁδὸς Ξενίας 18

πύροδος Α. Κηφισίας 100

Ἀθήναι